

Letnik XXV - št. 10, december 2018

Glasilo občine Trzin

odsev

Ob koncu leta
**Miklavževanje in
druge prireditve**

Ponovno izvoljeni
župan Peter Ložar
Naprej s polno paro

Žerjavčki praznujejo
**Dve desetletji društva
upokojencev**

Aktivna na več področjih
**Biserka in
Aleksander Čičerov**

Novi Dacia Duster

SISTEM ZA POMOČ
PRI VOŽNJI PO KLANCU*

KAMERA
Z VEČ POGLEDI

Dacia. Zanesljiv
partner GRZS.

Kamen na kamen palača,
copat na copat Dacia.

Odpelji Dacio za ceno copat:

že za **5 €**
na dan!**

Rezerviraj testno vožnjo na www.dacia.si

* Dostopen samo na verziji 4x4. ** Velja ob nakupu preko Dacia Financiranja. Več informacij o ponudbi, pogojih nakupa in informativni izračun mesečnega obroka je na voljo na dacia.si.

Poraba pri mešanem ciklu 4,4 – 10,9 l/100 km. Emisije CO₂ 115 – 158 g/km. Emisijska stopnja: EURO6B, EURO6C in EURO6Dtemp. Emisija NO_x: 0,017- 0,0428 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00005 – 0,00238 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,02 – 32,76. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

AVTOHIŠA
Ljubljana

MALGAJ
Ime s tradicijo!

20
let

Avtohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana,
Nova vozila Tel.: 01 20 00 560, Rabljena vozila Tel.: 01 20 00 560,
Servis Tel.: 01 20 00 570, E-mail: prodaja.renault.lj@malgaj.com,
www.avtohisamalgaj.si

**“Naj vam leto 2019
prinese čim več veselja,
sreče in zdravja — še
posebej pri zdravju pa
vam bomo ob strani
stali tudi mi.”**

Tina Kladnik, mag. farm., Lekarna Mengeš

MESTNE LEKARNE
Zaupanjem

Dežurni lekarni od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018:

Lekarna Kamnik ned in prazniki: 9.00 - 12.00

Lekarna Domžale sob, ned in prazniki: 17.00 - 20.00

Obiščite nas tudi na www.mestnelekarne.si

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Obisk Miklavža med trzinskimi bloki
Fotografija: Tanja Jankovič

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Nataša Pavšek,
Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni avtorji prispevkov: Matjaž Erčulj, Janez Gregorič,
Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Bar-
bara Kopač, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Alenka Marjetič Žnider,
Marjetka Pajk, Katja Rebolj, Zoran Rink

Avtorji fotografij: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Barbara
Kopač, Zinka Kosmač, Miha Pavšek

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za januarsko številko oddajte
najkasneje do petka, **4. januarja.**

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev
si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja
nenaročenih prispevkov.

Tisti žar v očeh ...

Foto: osebni arhiv VSP

Ob pregledovanju fotografij z letošnjega miklavževanja v Trzinu so se me najbolj dotaknile oči najmlajših. Oči, ki polne pričakovanja in upanja zrejo v prvega decembrskega dobrega moža, oči otrok, ki srčno upajo, da jim bo Miklavž dobrohotno spregledal tudi kakšno neposlušnost, ki so jo zagrešili med letom, in jih nagradil s svojimi darovi.

Otroci imajo ob takšnih priložnostih še vedno žar v očeh. Pričakovanje, upanje in tudi vpliv tradicije so pri njih še tako globoki, da se ob tem nujno sprašujem, kdaj in kam se v življenju vse to izgubi ali vsaj tako zelo zbledi.

Je za to kriv sodobni, prehitri tempo življenja, ki mu radi pripisujemo krivdo za marsikaj? Je svoje storilo potrošništvo, ki v nas že zelo kmalu zaseje občutek, da potrebujemo (še) več in več (materialnega), in če tega ne dobimo, in to takoj, zdaj, se počutimo manjvredne, včasih tudi ne dovolj sposobne? Ali pa smo za to, da ta čarobni žar na lepem nekam izgine, krivi kar sami, ker se pustimo voditi zlaganim potrebam in idealom potrošniške družbe, ob tem pa pozabljamo, da imamo tisto največje bogastvo v resnici ves čas na dosegu roke – v nas samih?!

Ob slovesu tega leta vam zato želim, da bi znali spet (za)upati in se radostiti ob drobnih stvareh. Da bi se večkrat spomnili, da delata prijaznost in nasmehek prave čudeže in da lepa beseda (še vedno) lepo mesto najde. Da je v slogi neverjetna moč. In da imajo pomoč in dejanja iz sočutja večjo vrednost, kot si lahko mislimo.

Vse to nam lahko spet zaneti žar v očeh in obogatiti naše življenje. In potem človek lažje in boljše deluje tudi navzven – v svojih družinskih in prijateljskih krogih, v službi, lokalni skupnosti in še kje.

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Rezultati lokalnih volitev v Trzinu

Tudi Trzinci smo predzadnjo novembrsko nedeljo šli na volitve, in to v precej večjem številu (59,28 %), kot je bilo v prvem krogu slovensko povprečje (51,18 %). Vseh volivcev je 3067, glasovalo pa jih je 1818. Najboljša udeležba je bila na volišču št. 2 (61,37 %), ki obsega večino območja Mlake, sledita pa volišče št. 1 (53,68 %), ki obsega območje Starega Trzina in blokov soseske T-3, in volišče št. 3 (51,63 %), ki obsega jugozahodni del Mlak in obrtno industrijska cono.

Za občinske svetnike (13) so bili izvoljeni:

SDS – Slovenska demokratska stranka
1. Rado Gladek
2. Miha Pančur

Lista Združeni Trzin
3. Marko Kajfež

Lista za trajnostni razvoj Trzina
4. Peter Ložar
5. Nuša Repše
6. Milan Karče
7. Klavdija Tretjak
8. Anton Kralj
9. Dunja Špendal
10. Anton Peršak

Odgovorni aktivni občani Trzina
11. Alena Marjetič Žnider
12. Robert Markič

Lista Trzin je naš dom
13. Gregor Pevc

Zaradi županskega položaja pripada Listi za trajnostni razvoj Trzina še nadomestno svetniško mesto – zasedla ga bo Veronika Weixler. Splošni rezultati so v spodnji, barvni preglednici, tule pa so rezultati po treh trzinskih voliščih, ki so za marsikoga še bolj zanimivi, saj kažejo, kako smo glasovali Trzinci na svojih treh voliščih po območjih.

Glasovanje za občinske svetnike:

MESTO	IME LISTE/PREDLAGATELJA	PREDČASNO GLASOVANJE	ODSTOTEK GLASOV VOLIŠČE 1	ODSTOTEK GLASOV VOLIŠČE 2	ODSTOTEK GLASOV VOLIŠČE 3	ODSTOTEK GLASOV - SKUPAJ
1.	LISTA ZA TRAJNOSTNI RAZVOJ TRZINA	40,71	47,65	52,64	42,26	47,57
2.	SDS - SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA	23,89	20,26	14,08	12,78	16,83
3.	ODGOVORNI, AKTIVNI OBČANI TRZINA	15,04	10,98	13,91	25,31	15,43
4.	LISTA ZDRUŽENI TRZIN	9,73	7,85	8,27	10,07	8,61
5.	LISTA TRZIN JE NAŠ DOM	8,85	5,56	6,87	5,16	6,09
6.	NSI - NOVA SLOVENIJA - KRŠČANSKI DEMOKRATI	1,77	6,13	3,35	2,95	4,25
7.	NPS - NAPREJ SLOVENIJA	0	1,57	0,88	1,47	1,23 %

Glasovanje za župana:

MESTO	IME KANDIDATA	PREDČASNO GLASOVANJE %	ODSTOTEK GLASOV VOLIŠČE 1	ODSTOTEK GLASOV VOLIŠČE 2	ODSTOTEK GLASOV VOLIŠČE 3	ODSTOTEK GLASOV - SKUPAJ
1.	Peter Ložar	64,86	64,86	64,77	54,26	62,17
2.	Jože Lukan	1,85	1,85	0,69	0,00	0,94
3.	Romeo Podlogar	13,51	13,51	18,65	31,87	19,75
4.	Rado Gladek	10,81	10,81	7,77	7,79	9,35
5.	Marko Kajfež	8,96	8,96	8,12	6,08	7,80

VOLILNA UDELEŽBA

	18.11.2018 prvi krog
Število volilnih upravičencev:	3.067
Skupaj glasovalo po imeniku:	1.818
Število oddanih glasov (za župane):	1.818
Število neveljavnih glasov (za župane):	10
Glasovalo s potrdilom (za župane):	0
Volilna udeležba (skupaj):	59,28 %

LEGENDA: Kandidat je izvoljen

Kandidat gre v 2. krog

O izidu odloča žreb ali pa ni podatkov

IZIDI ŽUPANOV - PRVI KROG

Mesto	Kandidat	Predlagatelj	St. glasov	Odstotek glasov
1.	PETER LOŽAR	NUSA REPSE IN SKUPINA VOLIVCEV	1.124	62,17 %
2.	ROMEO PODLOGAR	ALENKA MARJETIC ZNIDER IN SKUPINA VOLIVCEV	357	19,75 %
3.	RADO GLADEK	KONFERENCA OO SLOVENSKE DEMOKRATSKE STRANKE TRZIN	169	9,35 %
4.	MARKO KAJFEZ	TANJA KAJFEZ IN SKUPINA VOLIVCEV	141	7,80 %
5.	JOŽE LUKAN	KONGRES STRANKE NAPREJ SLOVENIJA- NPS	17	0,94 %

IZIDI ZA OBČINSKI/MESTNI SVET - VOLILNA ENOTA 1

Mesto	Ime liste/predlagatelja	St. glasov	Odstotek glasov	St. mandatorov
1.	LISTA ZA TRAJNOSTNI RAZVOJ TRZINA	851	47,57 %	7
2.	SDS - SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA	301	16,83 %	2
3.	ODGOVORNI, AKTIVNI OBCANI TRZINA	276	15,43 %	2
4.	LISTA ZDRUŽENI TRZIN	154	8,61 %	1
5.	LISTA TRZIN JE NAS DOM	109	6,09 %	1
6.	NSI - NOVA SLOVENIJA - KRSCANSKI DEMOKRATI	76	4,25 %	0
7.	NPS - NAPREJ SLOVENIJA	22	1,23 %	0

Pripravil: Miha Pavšek

Viri: https://volitve.gov.si/lv2018/rezultati/obcina_trzin.html

Kako pa kaj stroški?

To je naše poročilo v sliki in besedi o tem, kje so bili v naši občini najpogostejše postavljeni obcestni panoji z volilno vsebino, koliko je občina zaslužila z njimi in koliko bo volilna kampanja stala kandidate oziroma stranke ali liste.

Peter Ložar se je predstavljala tudi na dveh obcestnih panojih na Mengeški cesti, ki ju trži podjetje Amicus.

Največ obcestnih panojev in plakatov je nagovarjalo Trzince v prometnejših delih Trzina (ob Ljubljanski in Mengeški cesti, ob krožišču pri trgovini Mercator in ob vhodu v obrtno-industrijsko cono). Postavljeni pa so bili tudi drugod, tako na javnih kot na zasebnih površinah – na zelenicah ob hišah, na ograjah in kozolcih, steklenih površinah lokalov ...

Za volilne A-panoje, postavljene ob javnih cestah, se je v občinsko blagajno nateklo 449,50€ (LTRT, SDS in OAOT). Koliko denarja so stranke in liste porabile za celotno kampanjo, pa bo znano šele v poročilu, ki ga morajo organizatorji volilne kampanje oddati na AJPEŠ do 2. aprila 2019 oziroma najpozneje 15 dni po zaprtju trgovalnega računa.

Del vloženih sredstev lahko dobijo liste povrnjen iz občinskega proračuna, če najpozneje do 18. januarja 2019 vložijo zahtevek s poročilom o vseh izdatkih za volilno kampanjo. Pod določenimi pogoji pa se lahko političnim strankam dodeli tudi letna dotacija.

Besedilo in fotografije: Tanja Jankovič

Zahvala

Spoštovani Trzinke in Trzinci!

Zahvaljujemo se vam za glasove, ki ste jih namenili ekipi in programu liste **Odgovorni, aktivni občani Trzina**. Verjamemo, da se s skupnimi koraki daleč pride, zato smo veseli, da so posamezne točke našega programa vzbudile tudi zanimanje ponovno izvoljenega župana. Ne dvomimo, da bodo občinski svetniki v novem mandatu pripravljene sodelovati tudi na področju pravične določitve cen komunalnih storitev, za kar se zavzemamo že od leta 2013. Veselimo se izzivov, ki so pred nami.

V letu 2019 vam želimo obilo zdravja in vse dobro!

**ODGOVORNI, AKTIVNI
OBČANI TRZINA**

Zahvala volivcem

Spoštovane Trzinke in Trzinci!

Vsem, ki ste se udeležili volitev, se v svojem imenu iskreno zahvaljujem. Z udeležbo na volitvah ste pokazali, da ste pripravljeni prevzeti svoj del odgovornosti za nadaljnje upravljanje našega kraja.

Rezultat na volitvah je pokazal veliko in govori o stanju naše družbe danes, o sposobnosti razmišljanja prebivalstva, o dometu populizma, o naših možnostih boja proti korupciji, klientelizmu, boju za pravno državo in podobnem. Imamo družbo, kakršno si zaslužimo.

Sam sem s tem po 20 letih aktivnosti umikam iz trzinske samouprave. To sem napovedal že pred volitvami za primer, če večina odloči, da je zadovoljna s stanjem v Trzinu.

Najlepša hvala vsem ODGOVORNIM, ki ste mi na volitvah namenili podporo!
S spoštovanjem, Romeo Podlogar

Povolilne misli

Od ustanovitve trzinskega občinskega odbora Slovenske demokratične stranke je minilo dvajset let.

Trzinski občinski odbor je bil ustanovljen v četrtek, 17. septembra 1998, v prostorih Krajevne skupnosti Trzin, prisotnih pa je bilo 9 članov SDS iz Trzina in 3 člani iz Domžal. Od ustanovnih članov sva v občinskem odboru SDS Trzin zdaj samo še Milica in Jože Erčulj.

Vsa ta leta smo delovali povezovalno, konstruktivno, pa naj smo bili na poziciji ali v opoziciji, delali smo v dobro Trzina. In zato letos, v volilnem času, nismo sodelovali v »plakatarskem« boju in se nismo hvalili z doseženim v preteklosti, tako kot drugi, ki so se kitili celo s tujimi,

našimi dosežki v zadnjem mandatu (ena volilna enota, subvencije za varstvo otrok v vrtcu, certifikat mladim prijazna občina ...). In nismo po gospodinjstvih trosili letakov z nerealnimi obljubami in nismo po nepotrebnem razmetavali vašega in našega denarja.

Smo pa vsakemu izmed vas, ki nam je namenil svoj glas, HVALEŽNI, saj s tem rastemo in se krepimo.

S poštenim delom, s socialno pravičnostjo in s ponosom gremo v novo štiriletno obdobje občine Trzin.

V novem letu želim vsem veliko zadovoljstva v naši občini.

Milica Erčulj

Občinske novice

Intervju z županom Petrom Ložarjem S polno paro gremo naprej!

Občani so na letošnjih lokalnih volitvah na čelo trzinske občine znova postavili dosedanjega župana Petra Ložarja. Z njim smo se dobili dober teden po volitvah, da bi poklepetali o vtisih po izvolitvi in predvsem o načrtih za prihodnja štiri leta. Kot je videti, se bo v Trzinu (tudi) v prihodnje dogajalo veliko novega.

- **Volitve so za nami in zanimajo me prvi odzivi občanov.**
Občani so, kot kaže, zadovoljni z mojim delom. Veseli me, da je bila leto visoka volilna udeležba, skoraj 60-odstotna. Vesel pa sem tudi tako množične podpore občanov, ki so glasovali zame in za našo listo; s tem so potrdili, da smo v preteklih štirih letih delali veliko in dobro. Vsem se ob tej priložnosti zahvaljujem za izraženo podporo.
- **Ste po tiho pričakovali takšen rezultat?**
Vedno upaš na najboljše, pa vendar sem po naravi realist in nisem pričakoval, da bom zmagal tako suvereno in da bo to v prvem krogu.
- **Je bilo v času predvolilne kampanje kaj metanja polen pod noge? Soočenje županskih kandidatov je potekalo za razliko od marsikaterih druge občine zelo na nivoju.**
Ni bilo razloga, da bi si metali polena pod noge, tudi zato, ker je Trzin občina brez izrazitih težav in, kot sem prepričan, se da vse rešiti s pogovorom. Vsaj v večini primerov. Zato je bila tudi predvolilna kampanja zelo korektna.
- **Vam je kljub temu ostalo v spominu kaj takega, na kar so vas opozorili vaši protikandidati ali občani in bi bilo vredno**

v vašem novem mandatu spremeniti?

Večino tega, kar so mi očitali, da še ni opravljeno, je v resnici že v teku, a se včasih vse ne vidi na prvi pogled. Ena takšnih stvari je, recimo, povezovalna cesta med Mlakami in industrijsko cono: projekt je že v teku, a zaradi postopkov, tudi zapuščinskih, gredo stvari počasi. Nekateri so mi očitali, da bi lahko na tem predelu položili asfalt. A zakaj? Da bi ga čez leto dni spet metali ven? Ta hip še ne moremo predvideti, kje bo potekala celotna trasa, zato je pri takšnih projektih najpametneje še malo počakati. Trajalo bo še kakšno leto, da bomo lahko vse skupaj speljali do konca. Smo pa omenjeno povezovalno cesto osvetlili, tako da je tu zdaj možen varen prehod tudi v večernih urah.

• Kaj so prioritete naloge v vašem novem mandatu?

Najprej moramo urediti formalnosti, da bo občinski svet lahko začel normalno funkcionirati, potem se bomo lotili načrtovanih projektov. Eden takšnih je dom zaščite in reševanja; prihodnje leto naj bi končno šel v gradnjo.

• So se stvari torej vendarle premaknile?

Da, zdaj so se. Zaradi nekaterih svetnikov, ki so hoteli izvesti referen-

dum glede gradnje tega doma, je vse nekaj časa stalo. A tisti, ki so si želeli referendum in so že iskali podporo za to, so bili daleč od potrebne števila glasov, da bi referendum lahko izpeljali.

Zaradi zime zdaj še ne moremo v gradnjo, do pomladi pa bomo pripravili dokumentacijo za vse razpise, ki bodo najbrž zelo zahtevni. Pri velikih objektih je treba biti zelo pozoren, da imaš dobrega izvajalca.

- **Kaj so še drugi aktualni občinski projekti?**

Ob že omenjenem domu zaščite in reševanja je tu še večnamenska športna dvorana; tudi tu nas še pred izvedbo projekta čaka najprej priprava potrebne dokumentacije. V okviru projekta trajnostne mobilnosti, v katerega je vpetih več občin, od naše do ljubljanske, mengeške in kamniške, pa se bomo lotili urejanja kolesarskih poti.

V enakem tempu kot v preteklih letih bomo obnavljali komunalno infrastrukturo na občinskih cestah – predvsem zato, da izkoristimo razpoložljiva omrežninska sredstva.

Čakajo nas tudi številna dela, povezana s projektom trzinske obvoznice; z občinama Mengeš in Domžale že izbiramo koordinatorja za projektno dokumentacijo. S polno paro gremo torej naprej! Ta štiri leta so me namreč naučila, da mine obdobje enega mandata neverjetno hitro in da lahko v tem času postoriš komaj kaj, v nekaj letih se lahko pri določenem projektu premakneš le za korak ali dva ...

- **Glede na to da se pogovarjava pred iztekom koledarskega leta, me zanima, kateri občinski projekti so bili najvidnejši v tem letu.**

Kot sem že omenil, je najtežje govoriti o projektih, ki so še v teku in se vanje vlaga ogromno energije, pokazati pa še ni kaj dosti. A smo tudi letos kar nekaj stvari že pripeljali do konca. Omenim lahko na primer obnovo šolskega športnega parka: od začetka do realizacije je ta projekt trajal tri leta, zdaj je park obnovljen in urejen.

Po dolgoletnih pogajanjih smo prišli do zelenih površin ob športno-rekreativnem parku Mlake – v to sta bili vloženi vsaj dve leti, raje še več, za projekt pa smo dobili tudi evropska sredstva. Težko pa rečem, kaj vse se je zgodilo le v enem letu, saj gre pri skoraj vseh projektih za večletno delo.

Izredno zahteva je bila tudi obnova Ulice Rašiške čete in Mlakarjeve ulice, saj smo s temi deli presekali glavno prometno žilo v tem delu Novega Trzina, in to za dva meseca ali celo še več.

- **Pa je Mlakarjeva ulica zdaj čisto obnovljena, dokončno?**

Ne, ni. Spomladi bomo urejali še predel ob banki, a na srečo tam ne gre za tako zahtevnost kot pri omenjenem predelu, ki je bil res pravi zalogaj. Pri tako velikih projektih preprosto moraš dodati nekaj rezervnega časa za primer, če ne gre vse po načrtih, upoštevati pa je treba tudi to, da takšne glavne prometne žile ne moreš nikdar v celoti zapreti za dva meseca ali še dalj.

- **Kaj so bili glavni vzroki, da se delo ni končalo po načrtih, ob kar se je obregnilo tudi precej občanov?**

Eden glavnih vzrokov za počasnejše izvajanje načrtovanih del so letošnje državnozborske in lokalne volitve, zaradi katerih se je povsod na veliko gradilo in zato ni bilo mogoče dobiti izvajalcev. To, kar nam je uspelo postoriti v omenjenem delu Novega Trzina do zdaj, je že velik uspeh. Morda ni tako videti, a je.

- **Se vam je to, da ste se lotili del šele jeseni in ne prej, kot ste prvotno načrtovali, poznalo vsaj po finančni plati? Na začetku septembra, pred začetki del, ste namreč omenili, da boste s tem prihranili nekaj deset tisoč evrov ...**

Da, se nam je. Ocenjujemo, da smo prihranili okrog petdeset tisoč evrov.

- **Bodo imeli občani ob nadaljnjih obnovah v okolici Mlakarjeve ulice vendarle več miru? V času del so se namreč nekateri pritoževali, da so mnogi vozniki zaradi zapore ceste vozili po Ulici Kamniškega bataljona tudi v nedovoljeno smer.**

Da, vem za te pritožbe, saj so se s tem občani obrnili tudi name. Z vsemi sem se pogovoril in jim razložil, zakaj je tako. Ta projekt je bil, kot sem že omenil, logistično eden najzahtevnejših. Vsi prihodnji bodo manj zahtevni. Treba pa je vedeti, da je bila trzinska infrastruktura večinoma stara več kot 40 let in da se nikoli prej ni veliko vlagalo v njeno

obnovo, zato pa moramo zdaj čim bolj izkoristiti razpoložljiva omrežninska sredstva in te obnove nadaljevati.

- **Glede na napovedano pospešeno nadaljevanje obnavljanja trzinske infrastrukture me zanima, kje boste v letu 2019 najprej zasadili lopato.**

V Novem Trzinu, v Vegovi ulici. Čim prej bomo nadaljevali tudi menjava vodomerov v Prešernovi in Reboljevi ulici, saj je to prvi pogoj za izvedbo celotne obnove tamkajšnje infrastrukture v prihodnosti. Poleg tega nas prihodnje leto čaka še zamenjava asfalta v Ulici Rašiške čete, zato ker ob letošnji obnovi infrastrukture ni bil dobro položen. Z izvajalci se zdaj še pogajamo. Te reči se včasih tudi močno zavlečejo, a ne bomo odstopili od svojih zahtev. Hočemo kakovostno izvedbo!

- **Od občinske infrastrukture preidiva še na zdravje občanov: nacionalni inštitut za javno zdravje je pred kratkim podal oceno o zdravju Trzinčanov, ki je menda zelo dobro, celo boljše od slovenskega povprečja. Čemu je po vašem pripisati takšne rezultate?**

Nacionalni inštitut za javno zdravje nas vedno opozori, da je v statistiki pri majhnem vzorcu precej parametrov vprašljivih. Pravo sliko lahko kako leto zamaje že na primer podatek, da so v Trzinu zabeležili tri primere kakšnega posebnega raka, saj lahko predstavlja to v celotni oceni neverjetna odstopanja in je že naslednje leto lahko vse skupaj čisto drugače. Kljub vsemu pa takšni rezultati kažejo, da je kakovost življenja v naši občini dobra, in to tudi zato, ker nimamo težke industrije in ker se večina Trzina ogreva na plin. Še najbolj nas tare gostota prometa, ki se vsak dan vije tu mimo. Tu naredi svoje naš položaj blizu Ljubljane in to, da smo tudi na starodavnem križišču poti, ki so, kot vidimo, iz leta v leto bolj obremenjene.

Za lastno zdravje se mora najprej potruditi vsak sam, občina pa lahko k temu prispeva svoje z različnimi projekti za izboljšanje kakovosti življenja. Eden takšnih je, denimo, tudi projekt ohranjanja mokrišč, ki pomenijo zdravo zeleno zaledje občine.

- **Lani ob izteku leta je Trzin prejel naziv mladim prijazna občina in takrat ste izrazili željo, da bi se mladi bolj vključevali v občinsko življenje in lokalno dogajanje. Se je letos na tem področju kaj premaknilo?**

Se je, čeprav moram poudariti, tako kot sem že lani, da mora ta pobuda ali želja vznikniti v mladih samih. Po navadi je namreč več vredno tisto, za kar se je treba potruditi. Po letošnjih volitvah se je občinski svet precej pomladil, kar pomeni, da so pobudo prevzele mlajše generacije in da bo v njem zastopana tudi študentska populacija. Preprosto, prišlo je do zamenjave generacij, kar je zelo dobro.

- **Pa mladi pridejo kdaj k vam s kakšnimi predlogi za izboljšanje ali popestritev življenja v občini?**

Iskreno povedano, ne prav pogosto. Morda je težava Trzina v tem, da se ni tu nikdar oblikoval mladinski forum, sestavljen iz društev in interesnih združenj. Ko je pred leti tukajšnje mladinsko društvo zamrlo, je tako gibanje mladih preprosto poniknilo. A zdaj se mlajše generacije končno prebujajo iz apatije, zato bo šlo vse skupaj zagotovo v drugo smer.

- **V prihodnjih štirih letih bo torej na vseh področjih ogromno dela ...**

Vsekakor! Minula štiri leta dela odsevajo zgolj nekaj našega vloženega truda. Nekaj opravljenega sicer že lahko pokažemo, več pa bomo lahko šele v prihodnjih letih.

Nekateri pravijo, da je dovolj, da v letu pred volitvami na novo asfaltiraš ulice, in si zagotovo izvoljen za župana. No, to vsekakor ni moja logika! Jaz se zavzemam za trajnostni razvoj in v tem duhu bom nadaljeval tudi v prihodnje.

- **In kaj želite svojim občanom pred vstopom v novo leto?**

Najprej se jim še enkrat zahvaljujem za izkazano zaupanje na letošnjih lokalnih volitvah, v novem letu pa jim želim veliko sreče, zdravja in da bi bili vsi skupaj še naprej tako uspešni, kot smo bili do zdaj.

Vesna Sivec Poljanšek,
foto: Arhiv župana Petra Ložarja

1. redna (konstitutivna) seja občinskega sveta

V sredo, 12. decembra, je v prostorih Občine Trzin potekala 1. redna (konstitutivna) seja občinskega sveta po lokalnih volitvah. Na njej je zasedalo 13 novoizvoljenih občinskih svetnikov, sejo pa je tokrat izjemoma vodil – kot zahteva 15.b člen Zakona o lokalni samoupravi – najstarejši občinski svetnik novoizvoljenega občinskega sveta, Anton Peršak.

Ta je na začetku predal besedo predsednici občinske volilne komisije Biserki Čičerov, v svojem poročilu pa je nato jedrnatostno strnila potek letošnjih lokalnih volitev in predstavila tudi vse volilne rezultate (ti so podrobno nanižani tudi v tej številki Odseva na straneh 4 in 5).

Občinski svet je najprej soglasno potrdil poročilo z lokalnih volitev, pozneje pa je prav tako soglasno potrdil imenovanje komisije za potrditev mandator članov občinskega sveta in ugotovitev izvolitve župana. Komisija, ki so jo sestavljali predsednica Alenka Marjetič Žnider ter člana Klavdija Tretjak in Rado Gladek, je ob načrtovani prekinitvi seje za nekaj časa zapustila sejni prostor zaradi svojega dela, po petih minutah pa se je vrnila in zbrane med drugim seznani, da ni prejela nobenih pritožb kandidatov ali predstavnikov kandidatov oziroma list kandidatov, zato je predlagala občinskemu svetu sprejetje sklepa o potrditvi mandator članov občinskega sveta in nato še potrditev izvolitve župana. Občinski svet je soglasno sprejel oba predlagana sklepa.

Ker je bil župan Peter Ložar na volitvah istočasno izvoljen tudi za člana občinskega sveta, je uradno potrdil, da sprejema svojo župansko funkcijo in se zaradi nezdržljivosti obeh funkcij odreka svetniški vlogi. Občinska volilna komisija bo pozneje sprejela odločitev, kdo z županove liste za trajnostni razvoj Trzina bo dobil mesto v občinskem svetu namesto njega. Župan je nato slovesno podal izjavo o svojem delovanju v novem mandatu.

Pred koncem prve seje je občinski svet potrdil še imenovanje predsednika

Člani občinskega sveta skupaj z županom Petrom Ložarjem

in člane komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Za predsednico omenjene komisije je bila potrjena Klavdija Tretjak, za člane pa Nuša Repše, Tone Kralj, Rado Gladek in Alenka Marjetič Žnider.

1. (konstitutivna) seja občinskega sveta se je končala v dobrih štiridesetih minutah, vključno z vmesno petminutno prekinitvijo, s podrobnostmi z nje pa se lahko seznani na spletni strani Občine Trzin.

Besedilo in fotografija: Vesna Sivec Poljanšek

Statistika o zdravju in kakovosti življenja v naši občini

Nacionalni inštitut za javno zdravje (NIJZ) je letos že tretje leto zapored pripravil rezultate raziskave Zdravje v občini 2018. Rezultati na ravni celotne Slovenije kažejo povečanje deleža delovno aktivnih prebivalcev, višjo doseženo izobrazbo in povečanje deleža starejših prebivalcev.

Podatke so zbrali v sodelovanju z drugimi organizacijami in jih za vsako občino posebej prikazali v kratki publikaciji, v kateri so avtorji projekta zapisali: »Okolje, v katerem ljudje bivajo in delajo, pomembno vpliva na njihovo zdravje. S prikazom zdravstvenega stanja želimo zato spodbuditi zlasti odločevalce na lokalni ravni za njihove aktivnosti za promocijo in krepitev zdravja prebivalcev.« Območne enote NIJZ pa so jim v podporo tudi pri interpretaciji podatkov in pri iskanju učinkovitih ukrepov.

Kakšno je zdravje prebivalcev naše občine

Statistično gledano izvajamo v Trzinu več preventivnih aktivnosti, kot je povprečno v Sloveniji, in prebivalci naše občine so glede na predstavljene kazalnike manj obremenjeni z vedenjskimi dejavniki tveganja za zdravje. Po podatkih NIJZ smo v Trzinu razmeroma zdravi. Število prejemnikov zdravil proti povišanemu krvnemu tlaku, duševnim motnjam in sladkorni bolezni je pod slovenskim povprečjem. Manj je prekomerno prehranjenih otrok in sprejemov v bolnišnice v zaradi srčne in možganske kapi ter bolezni, povezanih z alkoholom. Manjša je tudi umrljivost. Več naših občanov se odzove na program Sviti (državni presejalni program za zgodnje odkrivanje predrakavih sprememb in raka na debelem črevesju in danki), večja je tudi skrb za ustno higieno pri odraslih. Razveseljiv je podatek, da je manj tudi bolniške odsotnosti delovno aktivnih Trzinčanov. Je pa v primerjavi s celotno Slovenijo nekoliko več novih primerov raka na dojki in pljučih, klopne meningoencefalitisa in bolnišničnih obravnav zaradi astme pri otrocih in mladostnikih.

To zdravnica Tjaša Jerman iz NIJZ pojasnjuje: »Na nastanek rakavega obolenja vplivajo številni dejavniki. Na nekatere od njih ne moremo vplivati (npr. spol, starost, dedna nagnjenost), na nekatere pa lahko.« In

ob tem svetuje: »Da bi zmanjšali možnost zbolevanja za rakom dojke ali debelega črevesja, je pomembno, da vzdržujemo zdravo telesno težo, se dovolj gibamo in se izogibamo pitju alkohola. Tveganje za nastanek raka debelega črevesja povečuje tudi premalo sadja in zelenjave v prehrani. Večje tveganje za pojav raka dojke je pri ženskah, ki so prvič rodile po 35. letu ali sploh niso rodile. Na dolgi rok zmanjšuje tveganje tudi dojenje, pomembno pa je tudi samopregledovanje dojk, in to vsak mesec, po 50. letu pa tudi sodelovanje v programu Dora, z rentgenskim slikanjem dojk, mamografijo, vsaki 2 leti. Tako odkrijemo morebitnega raka še v zgodnji fazi, ko je zdravljenje veliko bolj uspešno. Pri raku debelega črevesja pa je pomembno, da se po 50. letu udeležimo programa Sviti, s katerim se lahko odkrijejo in odstranijo že predrakave spremembe (polipe), in do nastanka raka sploh ne pride.« Tjaša Jerman pa opozarja še na pljučnega raka: »Raka na pljučih povzroči v 90 odstotkih kajenje. In ker je kajenje povezano tudi z nastankom nekaterih drugih vrst raka, pa kronične bolezni pljuč, možganske in srčne kapi, bomo z opustitvijo kajenja ubili več muh na en mah in naredili zase nekaj res dobrega. Če tega ne zmoremo, pa nikar ne kadimo v zaprtih prostorih in v prisotnosti drugih, zlasti otrok. Eden od dejavnikov, ki povzročajo astmo pri otrocih, je namreč tudi kajenje. Rezultati raziskave iz leta 2014 kažejo, da je v občini Trzin leta 2014 redno ali občasno kadilo 26 odstotkov prebivalcev, kar je bilo malo več od slovenskega povprečja (podatek iz: Zdravje v občini 2016)«. Poleg tega pa Jermanova vsem priporoča tudi cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu, ki je po njenih besedah varno in učinkovito.

Večina preostalih kazalnikov zdravja v občini je v okviru slovenskega povprečja, a lahko, kot so zapisali avtorji projekta, v majhnih občinah zaradi

majhnega vzorca pričakujemo večja nihanja vrednosti.

Več na spletnem portalu obcine.nijz.si.

Kje v Sloveniji se najbolje živi

Tudi po raziskavi, ki jo je sredi oktobra objavila revija *Moje finance*, v članku Kje v Sloveniji se najbolje živi, se je naša občina statistično gledano uvrstila dokaj visoko – na 26. mesto med 212 slovenskimi občinami. Po analizi podatkov se najbolje živi v Cerkljah na Gorenjskem. Naša občina, ki je po površini druga najmanjša in v kateri živi 3.880 prebivalcev, povprečno starih 42,6 leta (povprečna starost v Sloveniji je 43,3; podatki SURS, stanje 1. 7. 2018), je po ugotovitvah novinarjev *Financ* po gospodarski moči tretja občina v Sloveniji – imamo največje število gospodarskih družb na občana, te ustvarijo skupaj 221.000 evrov prihodkov na občana in nekaj več kot 50.000 evrov neto dodane vrednosti na občana – kar je daleč največ v državi. Poleg tega je pri nas tudi največji delež višje ali visoko izobraženih delovno aktivnih prebivalcev, smo med 10 občinami z najbolj urejeno infrastrukturo in tudi stanovanji, a so ta težje dostopna – po podatkih iz tega članka lahko s povprečno mesečno neto plačo 1.120 evrov v naši občini

kupimo le 0,53 kvadratnega metra. Manj dostopna so stanovanja in hiše le še v Piranu, Izoli, Kranjski Gori in Škofljici. Poleg tega so novinarji v svoji raziskavi ugotovili, da je v naši občini več ločitev kot porok in da smo s tem v slovenskem merilu takoj za občino Podlehnik, resno skrb pa vzbuja podatek, da se zgodi največ kriminala na enega občana prav v naši občini. Novinarji domnevajo, da je to zaradi močno skoncentrirane podjetniške in obrtne dejavnosti, in dodajajo: »Na policiji pa mirijo in pravijo, da je varnost v teh občinah ugodna.«

Lahko pa se pohvalimo, da smo ena redkih občin (takih je v državi le 16), ki so bile lani popolnoma brez dolga.

Več na portalu: mojefinance.finance.si.

Vse to so zgolj ugotovitve na podlagi statističnih podatkov, ki dajo splošno sliko stanja v občini. Kako pa smo v resnici zadovoljni z življenjem v naši občini in kakšno je naše zdravje? Odgovor na taka vprašanja bi nam lahko dali le občani, tako pa bi si morda ustvarili nekoliko drugačno predstavo o življenju v naši občini, kot nam jo prikazuje statistika.

Tanja Jankovič

Konec sežiganja na Beli cesti

V torek, 27. novembra, nekaj po polnoči je varnostnik varnostne službe, ki jo je najela občina, na koncu Bele ceste zablokiralo kombinirano transportno vozilo, s katerim so štirje moški v slepi žep gozdička med Novim Trzinom in IOC pripeljali velik kup električnih odpadnih kablov in jih tam zažgali. Kmalu zatem so se varnostniku pridružili še župan, policisti in trzinski gasilci, ki so prišli na kraj dogodka zaradi požarne nevarnosti z gasilskim vozilom.

Ob prihodu policistov policijske postaje Domžale je bil ogenj že pogasjen, so pa opravili uradni postopek in zaradi kaznivega dejanja odmetavanja in kurjenja odpadkov v naravi podali prijavo na inšpekcijo za okolje in naravo. Storilci so bili na koncu Bele ceste dobesedno ujeti, saj so jim odhod preprečevala kar štiri vozila, zato je župan Peter Ložar izkoristil razmere in s storilci opravil razgovor, v katerem jih je opozoril, da bo varnostna služba, ki jo je najela občina, tudi v prihodnje redno patroljirala po gozdnih poteh v občini, pojasnil pa jim je tudi, da Trzinci skrbno varujemo svoje okolje in da smo samozaščitno naravnani, zato bomo ob vsakem sumljivem kombiju, ki bo v poznih večernih urah zavil na Belo cesto, poklicali policijo.

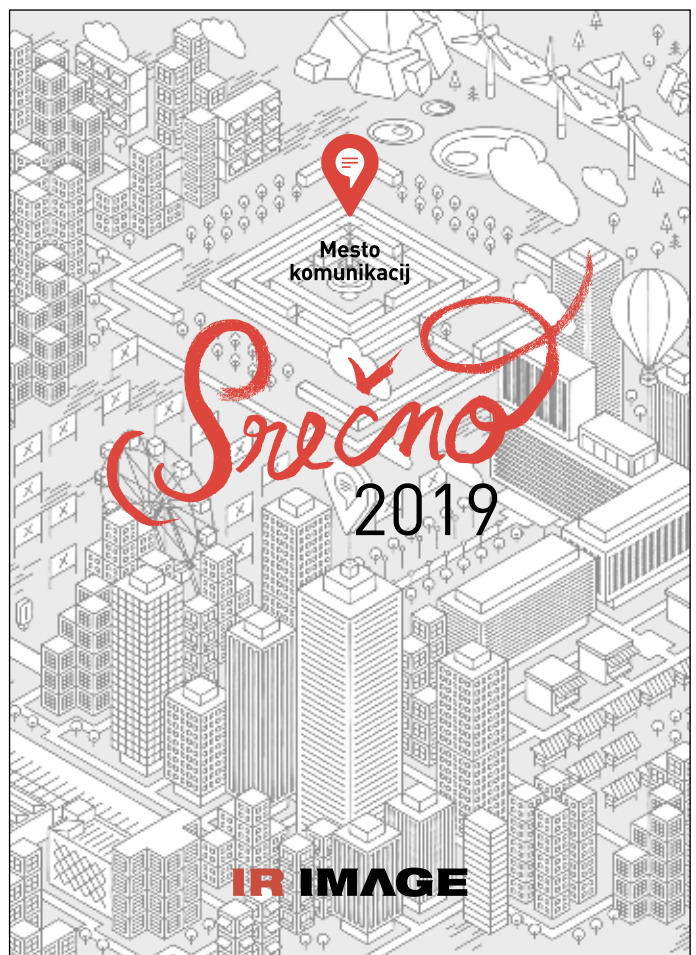
Ker je Bela cesta občinska cesta, je občina onesnaženi pesek z os-

tanki zогlenelih kablov s te ceste že varno odstranila in nasula nov pesek.

Župan Peter Ložar na tem mestu znova poziva prebivalce Novega Trzina, da naj v primeru, če opazijo dim ali pa v poznih večernih urah sumljive prevoze kombijev, o tem takoj obvestijo policijo. Ob tem pa je še dodal: »Če je komu neprijetno, da bi se izpostavljali, lahko v takem primeru kadarkoli, tudi sredi noči, pokliče neposredno mene in bom prijavo jaz posređoval naprej.«

Županova telefonska številka je objavljena na občinski spletni strani trzini.si/obcina/zupan.

Tanja Bricelj, foto: Peter Ložar

Obnova električnega kabla v Mlakarjevi ulici

Septembra in oktobra letos so v Mlakarjevi ulici potekala obsežnejša gradbena dela. V občinskem obvestilu o popolni zavori Mlakarjeve ulice je pisalo, da je v okviru sanacije predvidena zamenjava spodnjega in zgornjega ustroja cestišča (tampona in asfalta), gradnja nove kanalizacije za odvod odpadne padavinske vode in obojestranskega hodnika za pešce ter posodobitev cestne razsvetljave in prometne signalizacije. Izvajalci so dela končali malo pred lokalnimi volitvami, le malo zatem pa je bil pločnik v bližini krožišča ponovno prekopan. Zakaj?

Županov višji svetovalec za gospodarske javne službe Andrej Gril nam je poslal tole pojasnilo: »Domnevalo se je, da je izvajalec del v času obnove cestišča Mlakarjeve ulice najverjetneje poškodoval zunanjo zaščitno ovojnico nizkonapetostnega elektroenergetskega kabla, kar je povzročalo

stalne dnevne izpade električne energije pri bližnjih objektih, ki se napajajo preko predmetnega kabla. Meritve distributerja električne energije Elektro Ljubljana, d. d., DE Ljubljana okolica so poškodbo zaznale, zato je k saniranju omenjene poškodbe izvajalec pristopil nemudoma. Pri izkopu je bilo ugotovljeno, da gre za starejšo poškodbo, ki pa se je pri nedavnem posegu postopno začela širiti oziroma stopnjevati. Problem nam je pojasnila tudi Kristina Sever, vodja službe za korporativno komuniciranje pri Elektro Ljubljana: »Preko klicnega centra smo dobili obvestilo, da so odjemalci na delu Kidričeve in Mlakarjeve ulice v Trzinu brez električne energije. Dežurni monter je na lokaciji ugotovil, da je pregorela varovalka na nizkonapetostnem izvodu transformatorske postaje Trzin Mlakarjeva, ki napaja banko in trgovino. Ob zamenjavi varovalke je prišlo do večkratnega pregoretega varovalke, kar je pomenilo, da je napaka na omrežju in da je nizkonapetostni vod v okvari. Po pregledu je bilo ugotovljeno, da je kabel poškodovan v predelu jaskša, v katerem se nahajajo kabli javne razsvetljave in vodi našega podjetja. Glede na to, da sta bila pločnik in cesta pred kratkim obnovljena, smo stopili v kontakt s podjetjem Lavaco, ki je obnovljalo infrastrukturo. Omenjeno podjetje je tudi sodelovalo, da smo okvaro na terenu čim prej sanirali.«

Glede morebitne obnove zemeljskih vodov in vgradnje vodov v zemljo v delih Trzina, kjer še vedno potekajo po zraku, pa nam je Severjeva odgovorila le tole: »Naše podjetje aktivno sodeluje z občinskimi predstavniki, zasebnimi investitorji in lastniki obstoječih odjemnih mest v primeru rekonstrukcij, novogradenj in razvojnih potreb.«

Če sodimo po trenutnem stanju, so njihovi dogovori silno dolgotrajni ...

Besedilo in fotografija: Tanja Jankovič

Prav posebna filmska delavnica

Zavod Sotočje je proti koncu oktobra organiziral v sodelovanju s prostovoljci z osnovne šole Preska in s podjetjem Max Visuals v okviru projekta EVREKA iz razpisa LAS Za mesto in vas, financiranega od Evropskega sklada za regionalni razvoj, filmsko delavnico o naravovarstvu in vodi. Na delavnici so se mladostniki prvič seznanili s snemanjem in fotografsko opremo, sledilo pa je snemanje, na katerem so pred kamero spregovorili o pomenu voda z njihovega vidika. V drugem delu delavnice sta prostovoljca Evropske prostovoljske službe iz Španije in Francije predstavila osnovne snemalnih in fotografskih tehnik in video montaže. Mladostniki so bili aktivno udeleženi v celotnem snemalnem procesu, pred kamero in za njo, in so tako prejeli nepozabno izkušnjo, ki jim bo koristila pri njihovih naslednjih projektih.

Njihov filmček si lahko ogledate na spletni strani evreka.si (Aktivnosti).

Člani projekta EVREKA, foto: Arhiv projekta EVREKA

Potrebujete varstvo za otroke?

Če potrebujete za svoje otroke nekajurno varstvo v popoldanskem času, zvečer ali ob koncu tedna, se obrnite na Babi servis!

Storitev je brezplačna, ker je sofinancirana od Evropske unije – Evropskega sklada za regionalni razvoj – in Republike Slovenije, poteka v okviru projekta Krekovo središče, izvajale pa jo bodo mlajše upokojenke. Projekt se bo izvajal do porabe razpoložljivih sredstev, predvidoma do junija 2019.

Več informacij dobite na elektronskem naslovu viktoria.drolec@zmsk.si, na »babi servis« pa se lahko prijavite na naši spletni strani zmsk.si.

Viktoria Drolec, ZMSK

Novosti s področja centra za socialno delo v letu 2019

Družinski prejemki

1. januarja 2019 bodo pri družinskih prejemkih začele veljati spremembe, in sicer:

- očetovsko in starševsko nadomestilo bo znašalo 100 odstotkov osnove (doslej 90 odstotkov),
- materinsko nadomestilo bo neomejeno, starševsko in očetovsko nadomestilo pa bo omejeno na 2,5-kratnik povprečne plače (prej 2-kratnik),
- dodatek za veliko družino bodo prejele vse velike družine, ne glede na materialni položaj (prej je bil določen cenzus).

Vsem, ki bodo imeli na dan 1. januarja 2019 priznano pravico do materinskega, očetovskega oziroma starševskega nadomestila v višini 90 odstotkov osnove oziroma z zgornjo omejitvijo, bo po uradni dolžnosti izdana nova odločba. V novi odločbi bo od 1. januarja 2019 priznano nadomestilo v višini 100 odstotkov osnove, brez zgornje omejitve pri materinskem nadomestilu in z zgornjo omejitvijo 2,5-kratnika povprečne plače pri očetovskem in starševskem nadomestilu, zato upravičencem ni treba vlagati posebne vloge. Prvo višje izplačilo nadomestila bo februarja 2019 za januar.

Dodatek za veliko družino z letom 2019 ne bo več odvisen od materialnega položaja družine (bo brez cenzusa) in bodo do njega upravičene vse družine s tremi ali štirimi oziroma več otroki, pod pogojem, da imajo eden od staršev in otroci skupno stalno prebivališče v Sloveniji. O pravici do dodatka za veliko družino odloči po uradni dolžnosti center za socialno delo (CSD), in to za vse upravičence do otroškega dodatka in za vse, ki so v letu 2018 vložili vlogo za uveljavljanje pravice do dodatka za veliko družino, kar pomeni, da tem ni treba vlagati posebne vloge. Vsi drugi morajo za uveljavljanje te pravice vložiti vlogo. Dodatek za veliko družino za leto 2019 bo predvidoma izplačan aprila 2019.

Državna štipendija

Do državne štipendije bodo po 1. januarju 2019 upravičene tudi osebe v družinah, pri katerih mesečni dohodek na družinskega člana ne presega 659,30 EUR. Do zdaj je bil cenzus za pridobitev državne štipendije 576,89 EUR, od zdaj pa bodo zaradi odprave varčevalnih ukrepov in s tem sprostitev celotnega zadnjega dohodkovnega razreda do štipendije upravičene tudi osebe z mesečnim dohodkom na družinskega člana od 576,90 do 659,30 EUR. Državna štipendija za zadnji dohodkovni razred je 35 EUR za mladoletne in 70 EUR za polnoletne upravičence. Do državne štipendije bo tako upravičenih približno 8500 dijakov in študentov več.

Vloge sprejemajo pristojni centri za socialno delo od 1. decembra. Vložiti jih morajo tako tisti, ki jim je bila štipendija v preteklosti zavrnjena zaradi preseganja cenzusa, pa tudi vlagatelji, ki jim državna štipendija v šolskem/študijskem letu 2018/2019 zaradi preseganja cenzusa miruje. Centri za socialno delo ne bodo odločali o upravičenosti do štipendije po uradni dolž-

nosti, ampak samo na podlagi vlog!

Letne pravice: otroški dodatki, znižana plačila vrtca, državne štipendije, subvencije malic in kosil

Od 1. decembra 2018 naprej upravičencem do navedenih pravic ne bo treba vlagati vloge za njihovo podaljšanje, saj bo to naredil CSD po uradni dolžnosti. Za upravičence, ki se jim pravica izteče z 31. decembrom 2018, bodo centri za socialno delo po uradni dolžnosti odločili o nadaljnji upravičenosti do otroškega dodatka oziroma znižanja plačila vrtca.

Če oseba prvič vlaga vlogo za priznanje pravice do otroškega dodatka, znižanega plačila vrtca, državne štipendije ali subvencije malic in kosil, jo mora vložiti na predpisanem obrazcu (papirna ali elektronska vloga), prav tako pa mora ves čas prejemanja tega prejemka centru sporočati spremembe, ki vplivajo na upravičenost do te pravice.

Vsebinski pogoji za uveljavljanje pravic iz javnih sredstev se ne spreminjajo.

Višina minimalnega dohodka

S 1. januarjem 2019 začne veljati novela zakona o socialnovarstvenih prejemkih, ki pa ohranja osnovni znesek minimalnega dohodka v višini 392,75 EUR. Osebe, ki so zato upravičene do denarne socialne pomoči oziroma varstvenega dodatka in imajo pravico priznano do 31. decembra 2018, ta prejemek pa želijo prejemati še naprej (tudi po 1. januarju 2019), morajo na CSD vložiti vlogo za podaljšanje priznanja te pravice do 31. decembra 2018. Še vedno pa mora vsakdo:

- vložiti vlogo, ko uveljavlja to pravico prvič,
- vložiti vlogo za podaljšanje priznane pravice in
- sporočiti spremembe v času trajanja pravice.

Za prejemnike denarne socialne pomoči ali/in varstvenega dodatka, ki so pridobili pravico do tega pred 1. junijem 2018, na podlagi osnovnega zneska minimalnega dohodka 297,53 EUR, bo center za socialno delo po uradni dolžnosti izvedel preračun priznane pravice, upošteva kot nov osnovni znesek minimalnega dohodka 392,75 EUR. Nova pravica bo priznana s 1. januarjem 2019.

Osebam, ki so pridobile denarno socialno pomoč ali/in varstveni dodatek po 1. juniju 2018 in jim je pravica priznana tudi po 1. januarju 2019, v izreku odločbe pa imajo navedeno, da jim bo za obdobje po 1. januarju 2019 izdana dopolnilna odločba, se ta ne bo izdala, a se jim bo po 1. januarju 2019 do izteka pravice izplačeval znesek denarne socialne pomoči ali/in varstvenega dodatka, kot je bil določen z odločbo do 31. decembra 2018.

Upravičenci bodo o vsem navedenem obveščeni z obvestilom.

Center za socialno delo Osrednja Slovenija – vzhod, enota Domžale

Končno nove usmerjevalne table

Dolgo je trajalo, končno pa so jih le zamenjali – zanemarjene usmerjevalne table v Mlakarjevi ulici, pri banki, in v Kidričevi ulici.

Podjetje Amicus je končno, med tiskanjem novembrske številke našega glasila, le poskrbelo za odstranitev teh tabel in za namestitve novih. Po lokalnih volitvah jih je na neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti glede vzdrževanja in obnavljanja informacijskega sistema v našem kraju pisno opozorila tudi Vika Kreča z Občine Trzin in jim določila 30-dnevni rok za odpravo pomanjkljivosti ter jih pozvala, naj zamenjajo vse poškodovane nosilce in table. Kot primer je navedla usmerjevalno tablo za Grajsko cesto na Mengeški cesti. Ob skrbnem pregledu vseh tabel v našem kraju pa bi jih zagotovo našli še nekaj takih, ki so potrebne popravila ali zamenjave.

Do zaključka redakcije na občini še niso prejeli odgovora.

Besedilo in fotografiji: Tanja Jankovič

Nove usmerjevalne table na Mlakarjevi, pri banki, in na Kidričevi

Dvajseti jubilej društva Žerjavčki

V torek, 27. novembra, je dvorana trzinskega KUD-a pokala po šivih. Do zadnjega kotička so jo napolnili člani društva upokojencev Žerjavčki, ki so praznovali dvajsetletnico delovanja. Torte z 20 svečkami sicer ni bilo, zato pa je bilo kup dobrih želja, čestitk, priznanj in bogat kulturni program, ki združuje vitalne trzinske seniorje.

Na odru smo najprej prisluhnili mešanemu pevskemu zboru Žerjavčki pod vodstvom zborovodje Neli Zidar Kos, ki je njihovo petje čudovito dopolnila z zvoki citer. Nato pa so se na odru izmenjevali govorniki in kulturno-umetniški program, pod odrom pa je potekalo podeljevanje priznanj številnim članom, ki so v preteklem obdobju pomembno sooblikovali delovanje društva. Osrednje priznanje tega večera, malo plaketo Združenja društev upokojencev Slovenije (ZDUS), je nagrajencu **Francu Bardorferju** podelila podpredsednica ZDUS, **Mija Pukl**, ki je ta večer tudi podrobneje predstavila prizadevanja združenja za boljši status upokojencev.

Veliko posameznikov sooblikuje bogato dogajanje v Društvu upokojencev Žerjavčki Trzin. Nagradili so jih z društvenimi priznanji.

Udeležence je uvodoma pozdravil župan **Peter Ložar** in pri tem poudaril, da je bilo društvo upokojencev Žerjavčki eno prvih društev, ki so nastala takoj po ustanovitvi samostojne občine pred 20 leti, danes pa je to društvo z največ člani v Trzinu in mu po številu članov nobeno drugo trzinsko društvo »ne pride blizu, kar pa je zasluga jasne vizije vodstva ter delavnosti članov, ki vsak po svoje pripomorejo k temu, da je danes društvo uspešno, številčno in aktivno.« Župan Ložar je Žerjavčkom čestital za uspešnih 20 let: »Želim vam še dolga desetletja uspešnega delovanja in to, kar je pri vsakem društvu pravzaprav bistveno – veliko kakovostnega druženja.«

Sledil je pozdrav predsednika društva, **Zorana Rinka**, ta pa se je v govoru poklonil tudi spominu pobudnika njegove ustanovitve in prvega predsednika, Toneta Ipavca, in se zahvalil vsem, ki so vlagali ali pa še vedno »vlagajo velike napore v to, da društvo polno živi in izpolnjuje svoje poslanstvo«.

V kulturnem programu so se ob pevcih predstavile tudi recitatorke Ada

Prejemniki priznanj ZDUS in prejemnik male plakete ZDUS Franc Bardorfer (peti z leve)

Lovše Mušič, Olga Stopar in Helena Ogorelec. Neli Zidar Kos je navdušila s samostojno citrarsko točko, veterani folklorne skupine Trzinka so nas spravili v dobro voljo z odrsko postavitvijo Vaške klepetulje in z venčkom koroških plesov, ob koncu pa je mladi Blaž Klopčič zaigral še na harmoniko. Dogodek se je, kot je to v navadi, končal z voščili in darili predstavnikov prijateljskih in sosednjih upokojenskih društev ter druženjem ob pogostitvi.

Besedilo in fotografije: Tanja Bricelj

Glavni smisel delovanja društva je kakovostno druženje. Po prireditvi so žerjavčki proslavili 20-letnico delovanja svojega društva s klepetom ob pogostitvi.

Priznanja ZDUS so prejeli Občina Trzin, Helena Ogorelec, Franc Mušič, Silva Kosec, Marjeta Rink in Marinka Vehovec, društvena priznanja pa: Majda Ipavec, Antonija Jagodic, Zinka Kosmač, Jožica Valenčak in Ivana Ručigaj kot soustanoviteljice društva; pesnica Neža Andrejaš; pohodnici Milica Erčulj in Amalija Tavčar; pevci Regina Kajfež, Milan Kuferšin, Mira Nosan in Maks Pirc; društvena poverjenica Sonja Knavs; za športno udejstvovanje Ljubo Arsov, Miha Kosec, Zoran Rink, Regina Skočir, Štefan Skočir, Jože Šilar in Tone Zupan; Ada Lovše Mušič kot recitatorka; likovnici Jelka Moravec in Majda Šilar; blagajničarka Marinka Kostešič, kot pomočniki pri prireditvah Majda Vrhovnik, Tina Kuferšin, Barbara Mirič in Feliks Tavčar ter podpredsednica društva Dunja Špendal, ki je povezovala prireditve ob kolažu fotografij, ki ga je pripravila Zinka Kosmač.

Podeljena priznanja za lepši in bolj urejen Trzin

Marsikdo, ki prvič obiše Trzin, ne skopari s pohvalami o podobi kraja, o urejenosti vrtov in o skrbno negovanih dvoriščih, prebivalci pa smo se, kot se zdi, na vse to že tako navadili, da so postale bujno cvetoče begonije na okenskih policah in negovani nasadi vrtnic pred hišami za nas že skoraj samoumevni. Pa ni tako! In prav zato je trzinsko turistično društvo Kanja zadnji dan novembra podelilo priznanja za urejenost najbolj zglednim Trzincem, ob tem pa so skupaj z nastopajočimi pomahali v slovo prireditvi v obliki, kot smo jo poznali do sedaj.

Prejemniki priznanj za lepši in bolj urejen Trzin v družbi glavnih pobudnic akcije

Glavna pozornost prireditve je bila seveda namenjena nagrajencem, ki so vsak na svoj način prepričali ocenjevalno komisijo. Letos so prejeli nagrade: Irena Lavrič za ohranjanje spomina na dediščino naših prednikov, Sonja Kovačič za zasaditev z rdečimi begonijami zmajeva krila, Milena Urbas za 60 let staro rdečo vrtnico vzpenjavko, ki je v tem času postala že kar zaščitni znak njihove hiše, Marija Cotman za rdeče pelargonije, ki žarijo na njeni rumeni fasadi, ter Katja Schiestel Pirnat za rdečo vzpenjavko dipladenijo. Prvič v zgodovini podeljevanja pa se je zgodilo, da je nagrado prejela tudi hiša dvojček, in sicer sta jo prejela brat in sestra Ivan Mušič in Vera Perne za enotno zasaditev okolice z rumeno rudbekijo.

Gonilni sili akcije sta že leta Zinka Kosmač in Dunja Špendal. Prva najlepše lokacije skrbno zabeleži s fotoaparatom, druga pa se posveti ocenjevanju cvetličnih zasaditev in izbora balkonskih ali vrtnih rastlin. In tako sta ponovno ustvarili tudi zanimive kolaže in izčrpne utemeljitve teh priznanj.

Prireditve so popestrili veterani folklorne skupine Trzinka, ki deluje pod okriljem turističnega društva Kanja, pevke ženskega pevskega zbora Trzinke, mlada pianista Ian Božič in Luka Planinc iz glasbene šole Lartko in za konec še ljubljenci trzinskega občinstva, odlični pevci okteta Oktetek.

Besedilo in fotografija: Tanja Bricelj

**DOMAČIM
IN TUJIM
INVESTITORJEM**
Nudimo celovito
podporo in
svetovanje.

- ➔ Računovodske storitve;
- ➔ Davčno svetovanje;
- ➔ Urejanju dovoljenj za delo, bivanje in študij;
- ➔ Urejanju davčnega rezidentstva;
- ➔ Svetovanju pri davčni in računovodski obravnavi napotenih delavcev;

➔ **VEM TOČKA** Prihodki so predložiti in predložiti v me

✉ racunovodstvo@proevent.si ☎ **01/ 300 32 10**

PROEVENT www.racunovodski-servis.si

080 22 36
www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad

kurilno olje

dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

Avstralija, dežela združljivih nasprotij

Avstralija predstavlja za Slovence še vedno obljubljen deželo. Mnogo jih odhaja tja z namenom, da bi poiskali zaposlitev ali uresničili študijske cilje, ali pa jim preprosto ne da miru popotniška žilica. Vsekakor gre za deželo, vredno ogleda, kar smo ugotovili tudi vsi obiskovalci slikovite predstavitve te dežele, ki jo je pripravila Biserka Čičerov. Z možem sta v deželi »tam spodaj« preživela skoraj mesec dni, a glede na velikost ozemlja in prostranost pokrajin ne dvomim, da ne bi bila odveč še dodaten mesec ali dva. Čeprav sta potovala sedemindvajset dni, sta si namreč ogledala »le« zahodni in severni predel, južnega pa sta si prihranila za naslednjo pot.

Potovanje so s skupino začeli v Sydneyju, pot pa jih je zanesla tudi na zahodni del celine, ki je iz potovalnega načrta običajno izključen. V Sydneyju seveda niso mogli mimo operne hiše, dela danskega arhitekta Jørna Utzona, ki slovi po svojem nenavadnem videzu. Ta umetnik pa ni svojega dela zaradi tedanjega spora med vladama žal nikdar videl.

Že tako barvito potovanje je popotniški skupini še popestril vodič Jure, ko jim je s stopnic operne hiše prebral nekaj odlomkov iz knjige Zgodbe iz peska Ivana Sivca. Poslušanje pripovedi domorodcev, aboriginov v njihovem okolju vsekakor naredi vtis. Da pa bi se še podrobneje seznanili z njihovo kulturo in načinom življenja, so obiskali tudi njihov kulturni center Muru Mittigar, kjer so se preizkusili v metanju kopja, sulice in tudi bumeranga in nekaj malega zaigrali na njihovo glasbilo didžeridu/didgeridoo. Z obiskom te kulturne ustanove so spoznali, da domorodci skrbijo za ohranjanje tradicije, a da so se na zahodni obali že popolnoma prilagodili avstralski kulturi.

Popotniki so si ogledali tudi znameniti Harbour Bridge, to je sydneyjski pristaniški most, ki je ob postavitvi leta 1932 veljal za največji jekleni most na svetu. Danes se je nanj mogoče povzpeti in se po njem sprehoditi na drugo stran, za ceno približno dvesto dolarjev, izjemni pogled na pristanišče in slikovito okolico pa poplača vsak cent.

Popotniki pa si niso ogledali zgolj arhitekturnih znamenitosti, temveč so se podučili tudi o drugem, denimo o avstralski hrani. Spoznali so tudi več vrst sadja, ki je v osnovi strupeno, a se ob primerni pripravi – z desetdnevni namakanjem, z odstranitvijo lupine, torej zunanje

plasti, in podobnim – lahko uživa popolnoma brez skrbi.

Po območju Severnega teritorija, med Alice Springsom in Darwinom, so potovali osemnajst dni in prevozili skoraj sedem tisoč kilometrov. Biserka je na predstavitvi omenila, da je pred potjo prebrala knjigo Robyn Davidson Poti, o mladem dekletu, ki je s kamelo prepotovalo prav to puščavo, po kateri so se pozneje vozili oni. Tudi protagonistka knjige je krenila proti prostrani avstralski puščavi iz Alice Springsa.

Ogledali so si še znameniti koralni greben in plaval z morskimi psi, se ustavili v slikoviti okolici slavnega Uluruja in v deževnem gozdu, po katerem so se sprehodili oziroma se peljali tudi z gondolo in vlakom. V živalskem vrtu so pestovali koale, kar je po Biserkinem mnenju resnično edinstvena izkušnja, navdušeno pa so spoznavali tudi različne vrste kengurujev, od rdečega in sivega do tistih najmanjših. A kengurji ne navdušujejo zgolj kot živa bitja, ki so postala zaščitni znak avstralske celine, temveč tudi kot gurmanska specialiteta. Poleg kengurjevega so poskusili tudi krokodilje meso in meso emuja. Običajno so si ob večerji privoščili rdeče vino, ki je najbolj zaokrožilo odlične okuse njihovih obrokov. Avstralija tako za popotnike ni bila zgolj zemljepisna in arhitekturna, temveč tudi velika gurmanska poslastica.

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

Čajanka v cvetličarni

Cvetje, cvetličarna, čajanka, le kaj pripravlja naša vedno nasmejana in prijazna Kristina iz cvetličarne Anaeva, smo se spraševale pred našim prav posebnim druženjem v cvetličarni. Tam so nas pričakale Kristina in Ana ter nam do takrat še neznana Tina, ki pa se nam je z umirjenim govorjenjem takoj prikupila. Počasi smo dojele presenečenje večera ...

Med poslušanjem Tine smo odkrivalle resnice, globoko v nas znane, a pogosto odrinjene in pozabljene, in pile prav poseben čajček. Okoli nas pa polno rezanega cvetja, lončnic in prelepih aranžmajev. In prav cvetje je lahko odlična ideja za darilo, za neizmerljivo pozornost. Vsi pa se zavedamo tudi, koliko koristi nam prinašajo rastline v našem okolju, saj nam pobožajo dušo in pozitivno vplivajo na naše zaznavanje lepote.

O božanski lepoti cvetja je bilo že toliko napisanega, da je o tem težko napisati še kaj povsem novega, a nam je gostiteljica večera Kristina kljub temu pripravila pravi izziv, ko nas je povabila, naj si po navdihu izberemo cvet, ki je tisti trenutek najbolj uglašen z našim počutjem. In naš izbor je bil zanimiv, različen, pa vendar ne tako zelo ...

Naj omenim le dve cvetlici, po katerih nas je seglo največ.

Večne vrtnice

Za pesnike je kraljica med cveticami ena sama – vrtnica. Zaradi simbolnih pomenov so vrtnice zagotovo najzanimivejše cvetlice. Šopek dišečih vrtnic na katerem koli koncu zemeljske oble polepša dan in prežene žensko jezo, slabo voljo. Mnoge privlačijo zaradi kombinacije bujnih dišečih cvetov in grobih trnov, kar po eni strani predstavlja ljubezen, po drugi pa bolečino, vse skupaj pa je prepleteno v žametno privlačnost. Poseben pomen ima tudi barva vrtnice; na splošno je znano, da pomeni rdeča vrtnica ljubezen in strast, za v pomoč pri nakupu vrtnic pa je tu še nekaj namigov v zvezi s simboliko barv:

- bela vrtnica pomeni jasnost misli, njen zaprti cvet pa, da ste za ljubezen še premladi,

- rumena simbolizira trdno, pravo prijateljstvo,
- oranžna pomeni poželenje,
- temnordeča vrtnica je poklon osebi, ki se še ne zaveda svoje lepote,
- črna vrtnica simbolizira sovraštvo, žalost, slovo,
- rdeče in bele vrtnice skupaj, v šopku, predstavljajo enotnost,
- roza vrtnica pa pomeni plemenitost in ljubkost.

Ne vem, zakaj sem med vsemi cveticami, ki bi jih lahko v tistem trenutku prijela, zagrabila tako, ki pri meni sicer ni v najožjem izboru, a tisti dan sem tako čutila – izbrala sem vrtnico nežno, nežno roza barve.

Lesketajoče se krizanteme

Tudi krizanteme žarijo v različnih lesketajočih se barvah. Po tradiciji pri našamo pri nas prav te cvetlice na grobove, saj pomenijo poklon spominu pokojnih, pri nekaterih drugih narodih pa veljajo za cvetje ljubezni, obilja

in čistosti. Prijateljica si je vsa navdušena izbrala krizantemo nenavadno močne vijoličaste barve in je na spletu takoj objavila sliko.

Barve krizantem imajo takšen pomen:

- bela krizantema sporoča, da stara ljubezen nikoli ne zarjavi,
- rumena pomeni nezaupanje,
- vijolična pa pomeni večnost.

In kot je zapisal nemški slikar iz obdobja romantike Philipp Otto Runge: »Barva je zadnja umetnost, ki je še vedno mistična – tako mora tudi ostati – in ki jo na čuten način razumemo samo v rožah«.

Bil je večer, ki si ga bomo za vedno zapomnile, in bil je tak kot cvetlice, ki smo jih občudovali – nežen in prijeten.

Dunja Špental, foto: Kristina Ledinski

Tradicionalni obisk Miklavža in njegovih spremljevalcev

V čarobnem decembru, ko se praznično vzdušje stopnjuje vse do praznovanja božiča in silvestrovanja, pišejo otroci, polni pričakovanja, pisemca dobrim možem in jim zaupajo skrite želje. Male in velike. Ob tem so bolj nemirni kot običajno, saj se strahoma sprašujejo, ali so bili dovolj pridni, da jim bodo decembrski dobri možje spregledali njihove spodrsljaje in jih razveselili z darilom. No, prvega so že prepričali, saj jih je, na predvečer svojega godu, že obiskal.

Na miklavževanju se je zbralo veliko družin z otroki. Najprej so prisluhnili glasbeniku Samuelu Lucasu in njegovi hčerki Ariani.

Medtem ko so nekateri čakali na fotografiranje otrok z Miklavžem, so se drugi postavili v vrsto za darila. Organizatorji so otrokom, ki so prejeli vabilo na miklavževanje, letos razdelili 320 daril.

Miklavž je s spremljevalci prišel tudi v naš kraj. Na ploščad pred bloke so ga kot v preteklih letih povabile mlade članice turističnega društva Kanja, ki so za to priložnost že od zgodnjih popoldanskih ur s pomočniki pripravljale praznično prizorišče. Obiskovalci miklavževanja so lahko tako že od 15. ure naprej izbirali med raznovrstnimi izdelki na Miklavževi tržnici ali se pogreli s toplo krepčilno pijačo pri organizatorjevi stojnici.

Največ družin z velikimi in malimi otroki se je zbralo pred odrom okoli 17. ure in prisluhnilo najprej glasbeniku Samuelu Lucasu in njegovi hčerki Ariani. Vznemirjenje otrok pa se je seveda močno povečalo, ko sta jih pozvala, naj glasno pokličejo težko pričakovanega gosta. »Miklavž, Miklavž,« so klicali otroci na ploščadi tako glasno, da se je slišalo daleč naokoli. In seveda jih je slišal tudi Miklavž in je v spremstvu angelčkov in parkljev prišel na prizorišče. Letos se mu je pridružil tudi sveti Mihael in mu kasneje pomagal razdeljevati darila. Parklji so se pomešali med množico, Miklavž pa se je povzpel na oder in povprašal otroke, ali so bili pridni. Po glasnem pritjevanju jih je spomnil, da jih je spremljal vse leto in da je videl, da so včasih tudi nagajali, da niso vedno delali nalog in da tudi pospravljali niso. Pa jim je kljub temu prinesel darila, saj ve, da se bodo poboljšali, obljubil pa jim je, da jim bo glavna darila prinesel zvečer, doma, ko bodo spali. Nekoč pa je po tradiciji otrokom prinašal le suho sadje, jabolka,

Pokrovitelj miklavževanja je Občina Trzin, letošnji donatorji pa so bili: Homan, d. o. o., kmetija Moškrič, D. J. Dennis, Pizzeria in špagetarija Olivia in cvetličarna Anaeva.

rožiče in orehe, a zdaj že dolgo ni več tako.

Po pesmici, ki so mu jo zapeli navdušeni otroci, se je Miklavž z dvema angelčkoma in svetim Mihaelom umaknil v svoj kotic ob kaminu, tja pa so mu sledili tisti najbolj pogumni, ki so se potem še slikali z njim. Miklavž se je potem še malo sprehodil naokoli, nato pa se je podal na dolgo pot osrečevat otroke še v druge kraje.

Besedilo in fotografije: Tanja Jankovič

Miklavž s svojim spremstvom in trzinskimi pomočniki

Vsestransko aktivna Biserka in Aleksander Čičerov

Potovanja so človekova najbolj osebna izkušnja

Biserka in Aleksander Čičerov, univerzitetna diplomirana pravnica in magister pravnih znanosti, sta prijeten par iz Trzina, ki je, čeprav sta že upokojena, še kako aktiven v domačem okolju pa tudi drugje, saj svoj čas in energijo rada namenjata tudi predvsem potovanjem.

Oba se aktivna v številnih društvih. Biserka je delovala v pravniškem društvu v Ljubljani, oba delujeta tudi v planinskem društvu in se v Centru aktivnosti Trzin učita tujih jezikov – ona italijanščine, on španščine, obiskujeta pa tudi športne aktivnosti. Biserka je vključena v Šolo zdravja, s katero vsako jutri pridno telovadi, medtem ko se je Aleksander priključil letos dodani telovadbi za moške. Biserka obiskuje tudi ure joge in je vse-skozi aktivna tudi pri pripravi in izvedbi volitev – nekdanj je delovala le na ravni krajevne skupnosti, od ustanovitve samostojne občine pa je tudi na položaju predsednice volilne komisije in sodeluje tudi pri pripravi referendumov, Aleksander pa je še vedno aktiven v letalskem društvu, kjer lahko svoje strokovno znanje predaja tudi naprej, hkrati pa ureja rubriko o letalstvu v reviji Ventil, ki izhaja na fakulteti za strojništvo.

Biserka se je poleg vseh športnih in jezikovnih aktivnosti v preteklosti udeležila tudi računalniškega tečaja in se priučila izdelave fotoknjige. To znanje ji zdaj zelo koristi, saj lahko slikovno gradivo, zbrano na potovanjih, pretvori v neprecenljiv spominek. Ob tem pa redno pripravlja tudi slikovita potopisna predavanja, na katerih deli svoje izkušnje z obiskovalci, željnimi takih informacij.

Vse se je začelo pri planincih

Zakonca Čičerov delujeta izredno usklajeno, povezuje pa ju tudi delovanje v društvih, denimo v planinskem, ki je spisalo tudi začetek njune potovalne zgodbe.

V planinsko društvo sta se včlanila že leta 1980, ko sta se preselila v Trzin, in sicer je tedaj delovalo kot odsek Planinskega društva Mengeš. Ko se je pojavila pobuda za samostojno planinsko društvo v Trzinu, danes znano kot Planinsko društvo Onger, pa sta bila Biserka in Aleksander med

Biserka in Aleksander Čičerov, skupaj na najvišjem vrhu Turčije, Araratu

Biserka in Aleksander Čičerov, Trzinca, ki sta aktivna na številnih področjih. Njena strast so tudi potovanja. Tale fotografija je ena Biserkinih najljubših, saj si bo za vedno zapomnila trenutek, ko je na potovanju po Avstraliji pestovala koalo

njegovimi ustanovitelji in je Aleksander že takrat pripravljaj planinske taborne. Tako so se leta 1984 odpravili na največji gorski masiv Črne gore Durmitor, in to z vlakom, s seboj pa sta vzela tudi svoja otroka. Naslednje leto so obiskali najmogočnejše gorovje Balkana, Prokletije, na tromeji med Črno goro, Albanijo in Kosovom. Obiskali so Tatre, kjer so prav tako šotorili, naslednja odprava, leta 1989, pa je bila na sloviti Kilimandžaro v Afriki, z najvišjo točko Uhuru. Vzpon je tehnično nezahteven, zahteva pa čas, da se lahko telo ustrezno privadi višini, temperaturi in redkemu zraku. Vzpel so se tudi na Mount Kenjo, ki ji do pettisočaka manjka le petnajst metrov. Ko sta leta 2011 to odpravo ponovila, sta opazila razliko, izginjanje ledenikov Prvič sta se na vrh vzpela po poti Coca-cola, drugič pa po poti Whiskey. Vrh je mogoče doseči po sedmih različnih poteh, na vseh pa ti pomagajo nosači, ki nosijo vse, od hrane in pijače do šotorov in spalnih vreč.

Aktivna v domačem kraju

Kljub svojemu hitremu tempu življenja pa nista Biserka in Aleksander nikdar zanemarjala aktivnosti v domačem Trzinu. Tako sta v okviru projekta pogozdovanja trzinskega in črnuškega gozda v obeh, v sodelovanju s trzinskim gozdnim gospodarstvom, sadila smrečice. Pomagala sta pri gradnji kranjskega bazena, s čimer so s planinskim društvom Onger zbirali finančna sredstva za svoje odprave. Z društvom pa sta dodobra raziskala Dolomite, tako da so jih razdelili na kvadrante in jih oddelali po sklopih – praviloma so začeli z enostavnejšimi vzponi in končali z zahtevnejšimi. Obiskali so tudi turški Ararat, francoski Mont Blanc, najvišjo goro v Evropi – ruski Elbrus, pri čemer pa je Biserka omenila, da je bil ta vzpon precej zahtevnejši kot, denimo, vzpon na Kilimandžaro.

S skupino tečajnikov, ki v okviru Centra aktivnosti Trzin (CAT) obiskujejo ure španskega jezika, so letos ob koncu tečaja organizirali tudi izlet v Španijo, v Andaluzijo. »Tudi na tečaju pa smo presegli okvire zgolj klasičnega učenja jezika,« je povedal Aleksander in še pojasnil, da so obsodili odnos španske vlade do Kataloncev in proti temu tudi glasno protestirali.

Utrinek z družabnega druženja s trzinsko Šolo zdravja, ki jo Biserka redno obiskuje.

Aleksander je ob vsem tem dejaven tudi v trzinskem domu starejših občanov, kjer pomaga pri različnih opravilih, izkušnje in znanje pa je kot prostovoljec prej dve leti nabiral na ljubljanskem onkološkem inštitutu.

Da pa ni tako dejaven le zdaj, kot upokojenec, dokazuje dejstvo, da je v času službovanja predaval na Fakulteti za strojništvo in na Pravni fakulteti, napisal knjigo o mednarodnem letalskem pravu in prevedel znamenito Čikaško konvencijo, sprejeto leto 1944, ki ureja suverenost države v zračnem prostoru nad njenim ozemljem, in počel še marsikaj.

Strastna popotnika

Z Biserko sta s Planinsko zvezo Slovenije izdala tudi vodnik Varneje po feratah, knjigo, ki planince vodi po planinskih poteh, na katerih je pogosta uporaba klinov in jeklenic.

Delček zajetne zbirke spominkov, ki jih pridno zbirata na svojih potovanjih

Aleksander Čičerov išče staro gradivo

Poznate zgodbo o trzinskem letališču iz prve svetovne vojne?

Med 1. svetovno vojno je bilo na območju Trzina letališče. Aleksander Čičerov intenzivno proučuje letalstvo in bi rad uredil gradivo, povezano z nekdanjim trzinskim letališčem, zato se priporoča, da se mu oglasi, kdor kaj ve o tem ali morda celo hrani kakšno dokumentacijo ali slikovno gradivo. Njegov elektronski naslov je aleksander.cicerov@siol.net, lahko pa ga tudi obiše na njegovem domu v Bergantovi ulici 1 oziroma ga pokliče na telefonsko številko 031 631 163.

Zgodbo o trzinskem letališču iz prve svetovne vojne bomo predstavili tudi v Odsevu.

Skupaj sta prepotovala že cel svet. Obiskala sta Tajsko, Iran in Mongolijo, ustavila sta se v Gruziji, se dvakrat povzpela na najvišji vrh Afrike, preplezala skoraj vse evropske vrhove, se nagledala lepot Romunije in Nove Zelandije in s Planinsko zvezo Slovenije prepotovala tudi Južno Ameriko. Tam sta stopila tudi na Ognjeno zemljo in Velikonočne otoke, bila v Patagoniji. Ogledala sta si naravne in arhitekturne znamenitosti Čila in Argentine in se tam srečala tudi s slovenskimi izseljenci. Biserka se z nasmehom spominja treh bratov Bajuk (četrti je bil v času njunega obiska ravno v Ljubljani), na katere sta naletela na enem od svojih potovanj. Videla sta, kakšne sledi pušča tam prisotnost Slovencev – kraju San Carlos de Bariloche, tudi le Bariloche, rečejo zaradi večjega števila tam živečih Slovencev kar Bariloče. Za to, da je to mesto v andskem visokogorju danes eno največjih turističnih središč Južne Amerike in največje argentinsko smučarsko središče, imajo veliko prav zaslug Slovenci, to pa se odraža tudi v mnogih slovenskih poimenovanjih. »Tam med drugim lahko naletimo tudi na jezero Tonček in na zavetišče Pod skalco,« je povedala Biserka.

Najnovejša fotoknjiga z avstralske dogodivščine

Navdušena kolesarja

Med prijetnim klepetom z zakoncema Čičerov smo se dotaknili še mnogih njihovih poti, od nekaterih Aleksandrovih samostojnih potovanj, denimo, v Peru, do nekaterih njihovih potepov, kot so po Mehiki, Rusiji in Armeniji ter poti po Turčiji, Butanu in Tibetu.

Njuni popotniški podvigi so bili pogosto tudi kolesarsko obarvani – s Petrolovimi kolesarji sta prekolesarila Nizozemsko, s kolesi sta prečesala tudi Švico in Škotsko, prav tako s kolesarskega sedeža sta občudovala dolino Neretve, kamor sta šla obirat mandarine. Kolesarske vtise sta nabirala tudi v Franciji, na vseh svojih potovanjih pa sta vedno znova spoznavala, kakšna vrednota je poznavanje tujega jezika. Tovrstno znanje jima je pogosto pomagalo razrešiti zadrege, izzive in zaplete.

Novim podvigom naproti

Njun zadnji podvig ju je popeljal v Avstralijo, ki je, predvsem pri Biserki, pustila prav poseben vtis: »Ko držiš v naročju koalo, to mehko bitje, je to res edinstvena izkušnja.« Na Aleksandra pa je naredila najmočnejši vtis Mongolija in tako med muzanjem ugiba, ali nima v sebi morda tudi kančka Džingiskanove krvi.

Naslednja dogodivščina, ki ju čaka, ju bo popeljala v Izrael in Jordanijo. »Ne morem si dovoliti, da bi zamudila Petro, kot sem že, denimo, Palmiro,« je ob zaključku pogovora omenila Biserka.

Upam, da ju bo Petra maja 2019 še čakala in da bosta zakonca Čičerov tudi v prihodnje doživela še obilo zanimivega v svojem pestrem razgibanem življenju.

Barbara Kopač,

foto: Osebni arhiv zakoncev Čičerov in Barbara Kopač

Veselo martinovanje na Dolenjskem

Po pogostitvi v vinski kleti je udeležence izleta obiskal sveti Martin.

Po izročilu velja, da se mošt spremeni v vino na martinovo. Ta ljudski praznik pa praznujejo tako tisti, ki so v preteklih mesecih pridno delali v vinogradu in nazadnje pobrali grozdje, kot tudi tisti, ki si želijo le dobrega izleta in sproščene zabave. Med take spadajo tudi člani trzinskega društva upokojencev Žerjavčki, ki so si za martinovanje tokrat že drugič izbrali gostišče Vinski dvor Deu na Malkovcu v bližini Mokronoga.

V petek, 9. novembra, smo se zbrali ob 13. uri na običajnih zbirališčih, pri Mercatorju in gasilskem domu, in se nato z avtobusom odpeljali na Dolenjsko.

Na avtobusu nas je najprej pozdravil predsednik društva Zoran Rink, se nam zahvalil za množično udeležbo in nam zaželel lepo martinovanje. Organizatorica izleta Zdenka Verč pa nam je predstavila potek martinovanja in napovedala tudi obisk muzeja kozolcev v Šentrupertu. Po urejenem, a ozkem dostopu med vinogradi in zidanicami z lepim razgledom po dolenjskih gričih nas je šofer pripeljal do gostišča Deu. Tu nas je sprejel lastnik Peter in nas takoj povabil v lepo obokano klet, na degustacijo cvička, modre frankinje in laškega rizlinga. Poleg tega so nas pogostili z

izvrstnim domačim kruhom in narezkom. Gospod Peter nam je predstavil njihovo vinsko klet, gostinsko dejavnost in vina, ki jih pridelujejo na okoliških gričih. Po tej pogostitvi pa nas je obiskal sveti Martin in s ceremonialnim obredom na izviren humoren način krstil mlado vino. S šalami o aktualnem domačem cerkvenem in političnem življenju je izzval veliko smeha.

Dobro okrepčani smo se potem odpeljali v Šentrupert, na vodeni ogled kozolcev. Simpatična vodička nam je povedala, da so ti kozolci prvi tak muzej na prostem in da so kozolci kot slovenska etnografska posebnost povezani s hranjenjem sena in drugih kmetijskih pridelkov. Predstavila nam je 19 teh sušilnih naprav, ki razen ene izvirajo iz Mirenske doline, en kozolec pa je iz okolice Ivančne Gorice. Namen postavitve tega muzeja na prostem je bil, prikazati razvoj kozolcev v časovnem, prostorskem in socialnem pogledu, od preprostih sušilnih naprav do bogatih dvojnih kozolcev – toplarjev. Spomnila je, da so kozolci večstoletni dosežek poljedelsko-živinorejskih kmečkih posesti, in opozorila na to, da izkazujejo velik čut za uporabo naravnih gradiv in pravo mojstrstvo tesarske obrti. Najstarejši je »Lukatom toplar« z letnico 1795, kar ga uvršča med najstarejše ohranjene dvojne kozolce pri nas in v svetu.

Po ogledu kozolcev smo se vodički zahvalili za izčrpen prikaz njihovega razvoja in se odpeljali nazaj v gostišče Vinski dvor Deu, kjer nas je že čakala večerja. Uživali smo v martinovi pojedini, ki nas je v kombinaciji z odličnim cvičkom in modro frankinjo spravila v res dobro voljo. Za zabavo je poskrbel vokalno-instrumentalni trio, ki je dodobra segrel plesalce s svojo izvedbo različnih glasbenih vrst. Ob tem pa smo se spomnili tudi našega bivšega predsednika Francija Pavliča, ki je ta dan praznoval rojstni dan. Zapeli smo mu rojstnodnevno pesem, on pa se nam je oddolžil s plesom in z njim dokazal, kako dobro se suče na plesišču. Razpoloženje je doseglo vrhunec, ko smo na koncu skoraj vsi plesali kolo.

Zadovoljni, prijetno utrujeni in obogateni z novimi spoznanji smo se poslovili od gostoljubnih dolenjskih gostiteljev in se odpeljali proti domu. Ob petju na avtobusu nam je vožnja hitro minila.

Za nami je še eno martinovanje, ki se ga bomo radi spominjali.

Majda Šilar, foto: Marjeta Rink

Različnost je zakon

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je 12. novembra obiskalo trzinsko osnovno šolo s programom preventive in ozaveščanja mladih.

Že tretje leto zapored obiskujemo šestošolce in jim predstavimo poškodbe hrbtenjače, vzroke za njihov nastanek in posledice, ki jih poškodbe prinašajo. Opozorimo pa jih tudi, na kaj so lahko sami pozorni, da se jim kaj takega ne bi zgodilo. Po teoretičnem delu predstavitve pa so se lahko trzinski šestošolci tudi letos zapeljali z invalidskim vozičkom po

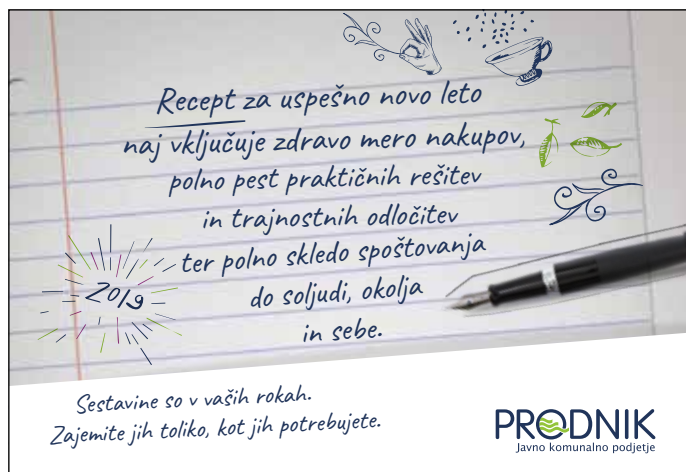

poligonu, ki predstavlja najpogostejše arhitekturne ovire, s kakršnimi se invalidi srečujemo vsak dan, in odigrali partijo namiznega tenisa z našim reprezentantom.

Na društvu smo veseli, da se na šoli zavedajo kakovosti tega programa in njegovega pomena in nas tako vsako leto povabijo v goste.

Program sofinancira Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa.

Rok Bratovž, Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine, foto: Arhiv DPLP

Ta veseli dan kulture

Člani trzinskega društva upokojencev Žerjavčki smo se tudi letos 3. decembra odpravili na potep po ljubljanskih muzejih. Na železniški postaji se nas je ob dogovorjeni uri zbralo 14.

Potep po Ljubljani smo začeli v spominskem parku Navje, ki je kulturni spomenik državnega pomena. Leta 1936 ga je zasnoval naš veliki arhitekt Jože Plečnik, tu pa so grobovi Antona Aškerca, Matije Čopa, Janeza Bleiweisa, Valentina Vodnika, Josipa Stritarja ... Naš cilj pa je bil tu najti grob Antona Tomaža Linhartarja, saj smo se namenili ta dan se posvetiti slovenskemu gledališču. Zatem smo zato obiskali Slovenski gledališki inštitut, kjer nas je sprejel dr. Štefan Vevar, avtor razstave Od jezuitov do Cankarja, in tako smo iz prve roke izvedeli vse o zgodovini gledališča na Slovenskem od 17. do 20. stoletja.

Začetki gledališča pri nas segajo še v čas Primoža Trubarja, ki je v svojem Abecedniku zapisal tudi prvi dvogovor – med očetom in sinom. Za prvo igro na naših tleh pa štejejo nabožno jezuitsko igro Izakovo žrtvovanje iz leta 1598, šele po tem je nastal znameniti Škofjeloški pasijon. Vse te igre so uprizarjali na prostem, pod milim nebom, v latinščini ali nemščini. Prvo posvetno gledališče pa se je pri nas pojavilo šele z razsvetljenstvom in nastalo je tudi Slovensko gledališko društvo. Linhartova igra Županova Micka je nastala leta 1789, Matiček se ženi pa leta 1790. Gledališče pa so imeli poleg Ljubljane tudi Ptuj, Idrija, Maribor in Celje.

Zanimivo je bilo poslušati tudi o Ignaciju Borštniku (1858–1919), zelo

nadarjenem dramskem igralcu, po katerem sta poimenovana slovenski gledališki festival in najvišja slovenska nagrada za gledališke igralce, Borštnikov prstan. Sprehod po gledališkem inštitutu se je končal s pripovedjo o Cankarjevi igri Jakob Ruda (1900). Dr. Štefan Vevar nam je povedal tudi to, da so bila leta 1920 gledališča podržavljena.

Ker je Slovenski gledališki inštitut na Mestnem trgu, smo pot nadaljevali po Starem trgu in si na Zvezdarski, v Arhivu Republike Slovenije (nekoč Grubarjeva palača), ogledali listine, ki jih hranijo – stare urbarje in katastre, za češnjo na torti pa smo bili deležni še kratke predstavitev Grubarjeve kapele, ki je za javnost sicer zaprta.

Naš kulturni dan, s katerim se spominjamo rojstva Franceta Prešerna, je bil torej tokrat gledališko obarvan. Veseli pa me, da se upokojenci tega dneva radi udeležujemo in da nas je na ogledih kulturnih ustanov vsako leto več.

Besedilo in fotografija: Milica Erčulj

Mesečne novice trzinskih gasilcev

24. in 25. novembra smo za operativne člane organizirali dvodnevno izobraževanje na gasilskem poligonu v Šapjanah na Hrvaškem.

Izobraževanja se je udeležilo enajst naših članov ter dva operativca iz gasilskega društva Študa. Vaje so pokrile dve področji. Prvi dan smo izvajali tehnično reševanje, in to dopoldne praktično reševanje ob prometni nesreči, popoldne pa na poligonu ruševin – na primeru prometnih nesreč smo se urili v stabilizaciji vozil, požarni varnosti, reševanju ponesrečenih oseb ter razrezovanju in raztezanju vozil s hidravliko, na ruševinah pa smo se prebijali skozi betonske prepreke in reševali ponesrečence iz globlin in z višin. Drugi dan pa smo na poligonu za požare pri visokih temperaturah in v slabih vidnih razmerah vadili gašenje prostorov in reševanje oseb ob požarih. Preizkusili smo se prebiti od vhoda v kletne prostore brez odprtini, kjer je najvišja temperatura pri stropu. Bolj ko smo se držali pri tleh, boljša je bila vidljivost in nižje temperature. Kletne prostore je mogoče prezračiti z ventilatorjem, ki mu rečemo dimovlek. Ventilator ima zložljivo ponjavo v obliki cevi, s katero iz prostora vleče dim in obenem vanj dovaja sveži zrak. S tem se v prostoru znižuje temperatura in izboljšuje vidljivost. Za take intervencije je potrebno veliko znanje vseh sodelujočih, poleg tega pa morajo ti kljub velikim telesnim obremenitvam ostati tudi zbrani, da lahko spremljajo dogajanje v prostoru in pazijo na varnost tako tovarišev kot svojo varnost.

Utrinek z operativnih vaj na Hrvaškem

VOŠČILO

Bliža se najlepši čas v letu. Čas, ko se spominjamo preteklosti in pričakujemo prihodnost. Čas, ko se iz srca v srce sli želja po sreči, zdravju in uspehu. Naj se vam uresničijo sanje in želje in se izpolnijo vsa pričakovanja.

Vesel božič in srečno leto 2019 vam želi Prostovoljno gasilsko društvo Trzin.

21. novembra smo se udeležili medobčinske vaje v Mengšu – na poslovno-stanovanjskem bloku pri mengeškem domu starejših občanov. Na vaji je sodelovalo trinajst naših članov z vsemi našimi gasilskimi vozili. Naša naloga je bila gašenje in reševanje ljudi iz kletnih prostorov.

Družabnosti, intervencija in slovesi

Novembra je bilo tudi že nekaj novoletnih družabnih srečanj.

9. novembra so pripravili prednovoletno srečanje veterani domžalske gasilske zveze – na Žejah.

30. novembra pa smo imeli prednovoletno druženje tudi v našem društvu. V gostilni Narobe smo se zbrali upravni odbor, poveljstvo in veterani našega društva. V sproščenem vzdušju smo premelevali letošnje dogajanje in se ozirali v prihajajoče leto.

Gostilni Narobe se iskreno zahvaljujemo za vse donacije in podporo pri delovanju našega društva.

27. novembra ob 23.27 smo dobili poziv zaradi kurjenja odpadnega materiala na koncu Bele ceste. Storitve je pri tem zalotila varnostna služba in je o tem obvestila župana, nas in policijo. Ko smo prispeli na kraj dogodka, je bil ogenj že pogašen. Pregledali smo okolico in ugotovili, da ni več nevarnosti nenadzorovanega gorenja, pri kurjenju pa je prišlo do onesnaženja okolja in poškodbe dreves. Storitvi so sežigali najverjetneje električne vodnike.

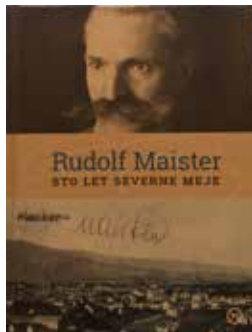
Novembra smo se v Mengšu poslovili od članice tamkajšnjega gasilskega društva in od našega podpornega člana Darka Učakarja. Naj počivata v miru.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik, foto: Arhiv Marka Kajfeža/Facebook

Bralni kotiček knjižničarke Zdenke Kopač

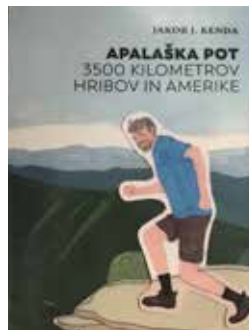
Obiskovalci trzinske knjižnice jo dobro poznate – vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Pridružite se njenemu bralnemu kotičku, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Rudolf Maister
Sto let severne meje
 Prevod: Gabriela Babnik
 Založba: Mladinska knjiga, 2018

Delo je sestavljanka o življenju Rudolfa Maistra - Vojanova. Poleg Nele Malenčkar, urednice albuma, je k nastanku monografije pripomoglo še več strokovnjakov: Igor Grdina, Andrej Misson, Alenka Puhar, Milček Komelj, Vlasta Stavbar, Alenka Juvan, Peter Krečič in magister Milan Lovrenčič, glavnina – raziskava o življenjski zgodbi pesnika in ljubitelja knjig Maistra – pa je delo Mihaela Glavana.

Ko je Maister pred sto leti spoznal, da je usoda Maribora, vzhodne Štajerske in južne Koroške v njegovih rokah, je to spoznanje popolnoma spremenilo tok slovenske zgodovine, to pa je zelo natančno predstavljeno v monografiji *Sto let severne meje*, ki jo toplo priporočam v branje, če hočete spoznati, zakaj je bilo leto 1918 za slovenski narod tako prelomno.

Jakob J. Kenda
Apalaška pot: 3.500 kilometrov hribov in Amerike
 Založba: ISPO, 2018

Prevajalec in literarni zgodovinar Jakob J. Kenda, ki je slovenski javnosti najbolj znan po svojih prevodih del o Harryju Potterju, se je tokrat lotil pisanja avtobiografskega romana, v katerem na zabaven način opiše svoje doživljanje nadvse priljubljene Apalaške poti. V njem naniza svoje prigode in vtise, vsake toliko pa to začini še s tujimi izreki, med drugim tudi s citati Kajetana Koviča in Cirila Kosmača. Na poti, ki se vije po štirinajstih ameriških zveznih državah (od Georgie do države Main), se pohodnik sreča tako z veličastnimi čudesi narave kot z velikimi izzivi, zaradi česar jo uspe premagati manj kot petsto ljudem na leto. Eden takih, ki jim je to uspelo, pa je tudi Kenda, ki na popotovanju po ameriških pokrajinah razkriva tudi nenavadne poglede na ameriško kulturo.

Tramvaj Poželenje se je tokrat ustavil v Trzinu

Trzinski gledališki abonma za odrasle je prvo decembrsko soboto gledalce popeljal na vožnjo s Tramvajem Poželenje, ki so ga na trzinskem odru uprizorili igralci Gledališča Velenje pod vodstvom režiserja Dejana Spasića. Gre za odrsko priredbo s Pulitzerjevo nagrado nagrajenega romana Tennesseeja Williamsa, ki prikazuje ameriški jug v začetku 20. stoletja.

Po propadu družinskega posestva se obubožana in psihično uničena Blance (Petra Hribernik) zateče k noseči sestri Telli (Zoja Lešnik) in njenemu možu Stanleyju, ki ga je prepričljivo, na nekaterih mestih pa že kar divje upodobil Nejc Škorjanc. Največ pozornosti je pritegnila odlična Petra Hribernik, drobna igralka z zelo močno, izrazno igro, ki v vlogi osamljene, razočarane in nepotešene Blance v uvodu izreče: »Rekli so mi, naj grem s tramvajem poželenje ...«

Tramvaj, ki je drvel po trzinskem odru, nam je prikazal različne možnosti pobega, v katerih življenjski brezup vsaj za trenutek popusti, to pa so: alkohol, igre na srečo, ljubezen (ali pa tisto, kar se zdi kot ljubezen, torej seks) in nazadnje beg v namišljeni svet, svet norosti. »Tramvaj Poželenje – tramvaj Življenje«, piše v gledališkem listu Gledališča Velenje.

Besedilo in fotografiji: Tanja Bricelj

»Rekli so mi, naj grem s tramvajem poželenje,« izreče na začetku neuravnotežena Blance (Petra Hribernik), na sliki v sredini.

Potniki na Tramvaju Poželenje, člani Gledališča Velenje

Knjižni klepet in potep od Slovenije do Finske

Ob obilici dogajanja se je članicam trzinskega knjižnega kluba že skoraj na pragu zime vendarle uspelo domeniti za letošnje prvo srečanje.

Turobni novembrski večer smo tokrat obarvale v pristne jesenske barve, ko smo se poglobile v pisano življenje in raznoliko delo pomembnega Trzinca Ivana Hribarja. Nedavno so namreč na Jefačnikovi domačiji odprli razstavo, posvečeno temu slovitemu ljubljanskemu županu in domoljubu, zato ga iz tokratnega pogovora nikakor nismo mogle izpustiti. Ob listanju po njegovih zapisih smo se resnično zavedele, kako močno je njegovo delovanje vplivalo na celotno slovensko ozemlje, ne zgolj na Ljubljano, kjer je županoval. Ob tem pa nismo pozabile na njegovo zakonsko življenje in družino, ki je zanj predstavljala tako blagoslov kot izziv. Poglobile smo se v nekatere njegove gospodarske in pravne odločitve in se dotaknile tudi njegovega literarnega ustvarjanja, ki je, predvsem zaradi njegove odličnosti na političnem področju, pogosto odrinjeno na stran.

Da pa bi pogovor razbremenile političnega podtona, smo se v drugi polovici večera posvetile še preostalemu čitivu, ki smo ga prebrale v zadnjih mesecih.

To je vedno tudi najlepši del srečanja, saj se lahko ob pripovedi drugih tudi same potopimo v domišljijski svet literarnih del – tokrat so bili to Župnikov zverinski služabnik, Prikupna struparka in Ladjar z lepimi stopali nedavno preminulega Arta Paasilinne. Ob tem pa smo si še ogledale Slovenijo z očmi v Kamniku živečega Američana Noaha Charneyja, se poglobile v izzive in stiske protagonistov slovenskih in tujih kriminalnih romanov, ob omembi dela Ane Hazler zaplule v ljubezenska vprašanja, se povprašale o smislu sreče, ki jo tako opeva danski avtor Meik Wiking, in se hkrati oprle na trdnost načel Istomesečnikov.

Vsakokratno srečanje nam, velikim ljubiteljicam knjig, predstavlja tako zabavo kot tudi izziv. Kljub sproščenemu vzdušju in prijetnemu kramlja-

nju pa skušamo z vsakega takega klepeta ohraniti kar največ znanja in vtisov in jih zadržati v sebi, da bi ne utonili v pozabo. Pogovor o knjigah z izmenjavo mnenj pomeni namreč mnogo več kot le »prijeten čvek«. Predstavlja odstiranje tančic, odpiranje novih obzorij in kulturno-literarno rast.

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

Literarni večer s Tino Vrščaj

Trzinski kudovci oziroma tisti, ki v KUD-u skrbijo za literarne večere, so imeli novembra srečno roko, ko so gostili Tino Vrščaj, pisateljico, prevajalko in literarno kritičarko, saj je v dvorano Marjance Ručigaj privabila več obiskovalcev, kot je običajno za take kulturne večere. S povezovalko Sašo Hudnik sta jim približali knjigo Plašč, ki je junija izšla pri Cankarjevi založbi.

Gre za zbirko desetih kratkih zgodb; pet jih pripovedujejo ženske in pet moški, obsegajo pa najrazličnejše teme: od poroda in znanstvenega dela, do frigidnosti in obsedenosti z željo po hiši. Med njimi izstopa zgodba Baba, edina smešna od začetka do konca. Vsem zgodbam sta skupna intenzivno doživljanje nemoči in (ne)spopadanje z resnico, pri čemer pa avtorica ne daje enoznačnih odgovorov. Prav nasprotno: v zgodbah je večkrat vsebovana sanjska logika, saj sanje Vrščajevi zelo veliko pomenijo in jih zato pogosto prelije v zgodbe. Plašč, naslov tudi ene od zgodb, pa simbolno predstavlja nekaj, kar pokriva celoto, a je tudi metafora za vloge, ki jih vsi igramo.

Pogovor se je uvodoma ustavil pri zanimivem detajlu, ki ga ponujajo platnice te knjige. Oblečene so namreč v živo rožnato tkanino z »izvezenim« naslovom in avtoričinim imenom, tkanina pa vsebuje tudi gumbnico in gumb, eno na sprednji, drugo na hrbtni platnici. Nikoli ne prideta skupaj, podobno kot le težko »pridemo skupaj« tudi ženske in moški.

Vrščajeva, avtorica tudi dveh romanov in več zgodb za otroke, je v pogovoru priznala, da je roman nekako bolj »njena« forma, saj z njim lažje posreduje kompleksnejše teme, ki jo tudi najbolj privlačijo. A je tudi ta kolaž kratkih zgodb mnogoplasten in zelo pronicljiv, obenem pa ponuja še humorne bisere, ki bodo všeč obema spoloma.

»V literaturi se lažje pogleda resnici v oči. Težke teme, kot je, denimo, spolna zloraba, lažje obdelujemo z distance. Pri tem lahko potujemo v cinizem, bizarnost, fantastiko ... in s tem ustvarjamo odmik, da problem ni več čisto naš in zato z njim lažje rokujemo,« pojasnjuje Tina Vrščaj in razlaga, da ima

pisanje zanjo terapevtski učinek.

Avtorica se je izognila predstavljanju vsebine z vabilom, naj si bralec vsebino sam razlaga, kajti po mnenju Tine Vrščaj: »pri pravi umetnosti zgodba presega tudi avtorja«. Njena zaključna misel pa je bila: »Berite, ker nobena druga zabava ni tako dragocena kot dobra knjiga.«

Besedilo in fotografija: Tanja Bricelj

Tina Vrščaj, avtorica zbirke kratkih zgodb Plašč, je bila kot gostja literarnega večera v Trzinu prijetno presenečena nad kar množičnim obiskom, k čemur je morda pripomogla tudi novost teh literarnih večerov – sladki kotiček, za katerega po novem skrbi Veronika Weixler. Vrščajeva je obiskovalcem prebrala odlomek iz kratke zgodbe The Institute of False Science.

Tradicionalno branje trzinskih zgodb

Trzinska knjižnica in turistično društvo Kanja razpišeta vsako leto natečaj za izvirne trzinske zgodbe, ki so zaznamovale življenje v Trzinu. Tudi letos je tričlanska komisija, v sestavi Zdenka Kopač, Marija Lukan in Jelka Moravec, prejela nadvse slikovite zapise, predstavljeni pa so bili na osrednjem srečanju na Jefačnikovi domačiji. Predstavitve se je udeležilo lepo število ljubiteljev trzinske zgodovine.

Občinstvu je bilo predstavljenih pet pripovedi, od tega štiri izbrane na natečaju. Peta zgodba je dobila priložnost za predstavitev, na natečaju pa ni mogla sodelovati, ker je ta namenjen predstavitvi izvirnih prispevkov, ta zgodba pa je pred tem že izšla, in sicer kot del monografije. Komisija pa se je odločila, naj se vsaj predstavi.

Med izvirnimi prispevki smo se najprej posvetili Skrekovemu Jaki, zgodbi izpod peresa izkušenega pisca, zavednega Trzinca, Emila Milana Kuferšina, spleteni iz spominov. Gre za zanimivo pripoved o vaškem posebežu, ki je okoliške otroke, tudi mladega Milana, pogosto zabaval s pripovedovanjem spominov, resničnih in tudi izmišljenih. Otroci se z izvorom pripovedi niso ukvarjali, bolj jih je zanimala vsebina in ta je ostala v avtorjevem spominu do danes.

Večer smo nadaljevali z zgodbo Dunje Špendal, ki se je na svoj edinstveni način dotaknila medčloveških vezi, natančneje vezi med dedkom in vnukom. Tovrstne vezi so, kot ugotavlja avtorica v tej zgodbi, stkeane iz različnih elementov, tudi iz očarljivega omamno dišečega cvetja.

Avtorica tretje zgodbe, Marjeta Trstenjak, tudi letos ni razočarala, saj nas je spet popeljala v svet čutnosti, čuječnosti in prispevov. Poetično je prikazala Trzin v najbolj idiličnih barvah in na povsem svojevrsten način.

Zadnji izbrani izvirni prispevek je predstavila Jožica Valenčak, in sicer je v

njem spregovorila o redkobesednežu iz njene vasi, ki se ga še danes spominja s toplino v srcu. S svojo pripovedjo o stricu Logarju iz Logarjeve hiše, ki je bil znanstvenik po duši in srcu, sicer pa vsestranski trzinski obrtnik, je avtorica lepo zaokrožila ta literarno-etnološki večer.

Na koncu so bile udeležencem natečaja podeljene nagrade, prijetno vzdusje pa se je nadaljevalo ob dobri hrani in pijači. Verjamem, da je ob tem marsikateri udeleženec dobil navdih, da bi se prihodnje leto morebiti še sam udeležil take predstavitve in bi zbrane nagovoril s svojim prispevkom.

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

Oh, ta ubogi volk ...

Čprav je imela decembrska gledališka predstava za otroke v izvedbi Kulturnega zavoda Godot naslov In še Rdeča kapica!, pa je bil osrednji (dokaj tragični) lik predstave pravzaprav volk. Da, prav tisti, ki mu v številnih pravljicah pripade vloga hudobca. Ampak on ... on je v resnici le osamljen.

Rdeče kapice in babice volk sploh ni hotel požreti – takoj ju je izpljunil. Pustimo ob strani, da se mu je po babici tudi zoprno spahovalo po macesnovem šnopsu, a res ju ni hotel pojesti, saj je pravzaprav vegetarijanec in slino se mu cedijo predvsem po brusnicah in takih rečeh. Tudi šestih kozličkov ni hotel pohrustati, saj – lepo vas prosim – kako bi sploh lahko tako razžalostil mamo Kozo. In tudi tisto s Petrom, saj veste, iz zgodbe Peter in volk, tudi tisto je bil le nesporazum.

Kot smo izvedeli v tej polurni predstavi, si volk v resnici želi samo prijateljev. Lutkam Rdeče kapice, Petra, babice in lovca je prepričljivo

vdahnil dušo Tadej Pišek, ob tem pa je podobo posodil tudi velikemu Petru, babici, mami Kozo in ubogemu volku. Koza in volk pa sta pritegnila otroško pozornost tudi z odličnima songoma z avtorsko glasbo Marjana Peternela.

Rečemo lahko – spet en kakovostno preživet nedeljski popoldan, popoldan, ki je med najmlajšim trzinskim občinstvom na trenutke sprožal prešeren smeh, spet drugič pa glasno kričanje »Volk, volk!«, ko je glavni igralec otrokom namenil vlogo živega alarma.

V KUD-u Franc Kotar Trzin, kjer skrbijo za otroške predstave v okviru Franckovega živžava, kot se imenuje otroški abonma, pa so ob tej priložnosti napovedali tudi spremembo v programu – naslednja predstava, 13. januarja, namreč ne bo Picko in Packo, kot je bilo načrtovano, in sicer zaradi boleznih v ansamblu, temveč prihajajo v Trzin Butalci.

Besedilo in fotografija: Tanja Bricelj

Vabljeni med Butalce!

Kulturni zavod KULT bo v nedeljo, 13. januarja, ob 16. uri pripeljal v trzinski Kulturni dom Butalce, kulturno predstavo, primerno za vse starosti.

In kdo so pravzaprav Butalci? Pravijo, da so Butalci gadje; tisto leto, ko sta bili dve kravi za en par, so se Butalci skregali s pametjo, pa so zmagali – kaj mislite kdo? – Butalci, seveda, ne pamet! Brezčasen humor za vse generacije, z nekaterimi novimi, do zdaj prezrtimi zgodbami.

Predstavo, v kateri igrata Jernej Čampelj, Žiga Sedmak, Saša Klančnik in Jure Lajovic, je režirala Tatjana Peršuh, scenografija in ilustracija v predstavi pa sta delo Nine Goropečnik.

Za abonmaje Franckovega živžava in za izven

Vstopnina: 5 evrov

Vljudno vabljeni!

Žana Babnik, bodoča kineziologinja in vaditeljica telovadbe

Nisem le njihova vaditeljica, ampak prijateljica

Žana Babnik je študentka zadnjega letnika kineziologije, pri svojih 21 letih pa ima za seboj že zavidljivo bero uspehov in vrsto zanimivih izkušenj, ki jih je pridobila v najrazličnejših vlogah – bila je od vaditeljice atletike za osnovnošolce do športne animatorke za otroške rojstnodnevne zabave, v zadnjih mesecih pa navdušuje s svežim pristopom h gibanju in vadbi trzinske upokojece. Na začetku sezone se je oglasila na Centru aktivnosti Trzin (CAT) in začela voditi plesno telovadbo, iz prvotne ene ure vodenja pa so tem v kratkem času nastale tri ure, saj ji je uspelo za gibanje navdušiti še dve dodatni skupini vadečih, pri čemer sestavlja eno ducat gospodov.

Ob ponedeljkih malo pred deveto se začnejo proti mladinskemu klubu v Centru Ivana Hribarja zgrinjati vitalne seniorke, vsaka s svojo telovadno podlogo pod pazduho. Tam pa jih pričaka simpatična nasmejana Žana, ki najprej poskrbi, da se pravilno in dobro ogrejejo in razgibajo na splošni vadbi, ob desetih pa se začne še plesna telovadba in marsikatera dama ti dve uri kar združi. Za zaključek gibalnega dopoldneva paasedejo te prostore ob 11. uri še gospodje in Žana priznava, da je z njimi, čeprav resno vadijo, tudi zelo zabavno. Trenutno jih vadbo obiskuje dvanajst, z veseljem pa sprejmejo medse še koga, ki bi se jim rad pridružil.

Ponedeljkovi termini telovadbe postajajo med trzinskimi seniorji vse bolj priljubljeni.

Lepa bera uspehov

Žana Babnik jih šteje resda šele 21, a izkušnje, s katerimi je stopila na mesto vaditeljice plesne telovadbe, so zelo bogate. 12 let je namreč trenirala jazz balet oziroma show dance v plesni šoli Miki in na svetovnem prvenstvu leta 2010 dosegla z malo skupino 3. mesto, medalj na evropskih mladinskih prvenstvih pa, kot pravi, niti ne šteje. Kot dosežek, na katerega je posebej ponosna, pa je omenila svojo udeležbo na mednarodni izmenjavi mladih plesalcev v plesnem centru v Pragi. Tu je sodelovala kot dijakinja umetniške smeri pedagoške gimnazije, s še eno Slovenko, tam pa so s petimi soplesalci iz Rusije, Češke in Poljske samostojno pripravili koreografijo in plesno predstavo, s katero so se potem predstavili tudi pri nas.

Žana verjame v energije in v to, da mora biti vse v ravnovesju. No, če gledamo tako, morda sploh ni nenavadno, da se je poleg plesa, ki velja za nekaj nežnega, krhkega, lotila še prostega plezanja in ... da, tudi dvigovanja uteži! Žana Babnik žanje uspeh za uspehom tudi na tem področju – v Težkoatletskem klubu Domžale.

Preprosto rada pomagam ljudem,« pravi 21-letna Žana Babnik in ob tem namigne, da nosi v sebi tudi nekaj genov svoje pokojne babice, tiste gospe Babnik, ki je bila v Trzinu pobudnica praznika jeseni, dogodka, ki danes ob noči čarovnic razveseljuje polno ploščad otrok med trzinskimi bloki.

Naučiti jih želim pravilnega gibanja

Žana Babnik pravi, da pride skoraj vedno po vadbi kdo od udeležencev k njej in se ji zahvali. »Že po enem mesecu vadbe so povedali, da jih križ manj boli, da so bolj gibljivi, prihajajo pa tudi spraševati glede pravilne izvedbe vaj in poročajo, kaj se je spremenilo, izboljšalo ... To, kar je zame najbolj pomembno, je, da jih naučim pravilnega gibanja. Spodbujam jih, da delajo vaje tudi doma, in to večkrat tedensko, saj z vadbo okrepijo telo in je zato manj poškodb. Nekateri se ustrašijo uteži, vendar brez potrebe, saj je vadba z utežmi, če jo izvajamo pravilno, varna. Starostniki še posebej morajo delati vaje za moč,« poudarja Žana in pravi, da ne želi, da bi bila vadba za

Energijo si rada nabira tudi z obiski narave in njenih lepot. Na fotografiji med obiskom Blejskega vintgarja.

starejše samo družabni dogodek, biti mora tudi učinkovita. »Obenem jim tudi povem, da me lahko glede gibanja vprašajo kar koli, in to kadar koli, me pokličejo po telefonu tudi čez teden, če se slabo počutijo ali če imajo bolečine ... Ker ne želim biti le njihova vaditeljica, ampak tudi prijateljica. Tako malenkost, ki pa morda sploh ni malenkost, ljudje zelo cenijo!« še doda Žana in prizna, da tudi ona komaj čaka ponedeljke.

Po povedanem se ne gre čuditi, od kod tolikšna priljubljenost v tako kratkem času. Žana še pojasni: »Vadba je vsak teden drugačna, se ne ponavlja in ni dolgočasna, zato ljudje z veseljem prihajajo. Poleg tega pa hočejo tudi pri sebi občutiti spremembe, in če vidijo, kaj jim vadba prinese, je to pomemben korak k redni vadbi. Sicer pa sem že na začetku, ko sva se z gospo Katarino Pezdirc, ki vodi aktivnosti CAT, dogovarjali za vodenje plesne telovadbe, opozorila na to, da bi bila za seniorje primernejša splošna vadba. Prislunili so mi in rezultati so vidni,« pojasnjuje Žana, ki je skupaj s kolegom kineziologom pred kratkim pripravila tudi avtorski program vadbe, poimenovan Funkcionalna vadba ABC. S tem programom žanjeta uspehe trenutno v Domžalah in v Mostah pri Komendi, in to pri udeležencih, starih predvsem od 20 do 50 let, z veseljem pa bi ga pripeljala tudi v Trzin, če bi se našel primeren prostor za njegovo izvajanje.

Tanja Bricelj, foto: Osebni arhiv Žane Babnik in Tanja Bricelj

Žana na vrhu Kokrškega sedla

Osnovnošolci na taboru krepili socialne veščine

Učenci osnovne šole Venclja Perka so že po tradiciji krepili socialne veščine na taboru, tokrat pa so se jim pridružili tudi učenci iz Domžal, s podružnične šole Ihan, ter učenci iz Rodice, Doba in Trzina. Tabor je organizirala Zveza prijateljev mladine Domžale od 23. do 25. novembra v Centru za šolske in obšolske dejavnosti (CŠOD) Rak v Rakovem Škocjanu, udeležili pa so se ga predstavniki skupnosti učencev na teh šolah, predstavniki otroškega parlamenta in socialno močni učenci.

47 učencev s petih osnovnih šol je v družbi sedmih mentoric krepilo socialne veščine in se ukvarjalo z letošnjo temo otroškega parlamenta – šolo in šolskim sistemom. Sedmošolci, osmošolci in devetošolci so tako ves vikend iskali prednosti in dobre strani naše šolske prakse. V petek popoldne so se najprej spoznali, in to s pomočjo družabnih iger, nato pa so si ogledali film Podaj naprej. Film govori o sedmošolcu Trevorju, ki vzame zelo resno domačo nalogo, ki jim jo je dal učitelj, in sicer, kako spremeniti svet in nekaj narediti za to, in s tem sproži verigo dobrih del in jo poimenuje »daj naprej«. Po ogledu filma so ga učenci komentirali, iskali njegovo sporočilo in se predvsem zelo čustveno odzvali na zgodbo.

V soboto so vsi učenci sodelovali na delavnicah: orientacija, medsebojni odnosi ter šola in šolski sistem. Spoznali so, kako pomembna je v medsebojnih odnosih pozitivna komunikacija, kaj se zgodi, če je komunikacija otežena, kako se s pomočjo kompasa, zemljevida in lastne glave znajdemo v naravi, kaj je pozitivnega v naši šoli in šolskem sistemu, česa si v šoli še želijo ter kako bi stanje v šoli lahko še izboljšali. Učenci so podali konkretne predloge, kaj bi v prihodnjih mesecih na svoji šoli izboljšali in kako bi to

naredili. Tako lahko pričakujemo tudi, da bodo, na primer, sami stopili k ravnateljem in jim predlagali organiziranje učilnice na prostem, da bodo prav oni seznanili učitelje s tehnologijo, da se bodo devetošolci povezali z mlajšimi učenci, da bodo učitelje in druge prosili, naj jih poučijo o stvareh, ki jih bodo v življenju potrebovali (plačevanje položnic, dvig denarja z bankomata, kuhanje ...). V soboto zvečer so se učenci zabavali ob družabnih igrah in ob tem hkrati spoznali tudi osnove gledališke igre.

V nedeljo dopoldne smo oblikovali sklepe in pripravili načrte za izvedbo šolskih parlamentov. Učenci so poudarili, da si tudi v prihodnje želijo sodelovanja med šolami, in so za to pripravili tudi nekaj konkretnih predlogov, ki jih nameravajo uresničiti s pomočjo mentoric.

Tabor smo končali s spoznanjem, da je v naših šolah in šolskem sistemu že veliko dobrega, da pa imajo mladi še veliko idej, kako stvari še izboljšati. Ugotovitve, sporočila in predloge, ki so jih učenci oblikovali na taboru, bodo prenesli vsak na svojo šolo, tabor pa bomo predstavili tudi na medobčin-skem parlamentu.

Jasna Zorenč, OŠ Domžale, foto: Arhiv ZPM Domžale

Anže Kosmač, najboljši dvigovalec uteži v Sloveniji

V soboto, 17. novembra, je bil v Mariboru finale ekipnega državnega prvenstva v olimpijskem dviganju uteži. Na tekmovanju je sodeloval tudi Anže Kosmač iz Trzina, ki nastopa za Težkoatletski klub Domžale.

Domžalski težkoatletski klub je osvojil drugo mesto, postal je torej drugi najboljši klub v državi. Anžetu Kosmaču pa je uspela res izvrstna uvrstitev, saj je po hudem boju osvojil pokal za najboljšega dvigovalca uteži v letu 2018, postavil pa je tudi državne rekorde v kategoriji do 89 kilogramov.

Diplomirani kineziolog Anže Kosmač ima za sabo zares uspešno sezono, z večkrat izboljšanim osebnim rekordom. V potegu je dvignil za osebni rekord na tekmovanju 130 kilogramov, v sunku pa kar 155 kilogramov. Izboljšal je tudi počep, na 205 kilogramov, kar je pomemben indikator pripravljenosti. Do teh zastavljenih ciljev ga je pripeljal poseben program treningov, ki se ga je vse leto dosledno držal.

Anže je po tekmovanju povedal, da je prišel na zadnjo tekmo s samo enim ciljem, osvojiti pokal za najboljšega dvigovalca uteži v Sloveniji. Prednost pred drugouvrščenim je bila zanemarljiva, a s premišljeno taktiko in nepopustljivo borbenostjo je na koncu le prišel do tako železne zmage. Ob tem je še poudaril, da gre zahvala za njegov uspeh tudi celotni ekipi, v kateri vlada pristen športni duh, in pa vodstvu Težkoatletskega kluba Domžale, ki mu je kljub zelo slabim prostorskim razmeram za treninge tekmovalcem vendarle uspelo zagotoviti nemoten trenajni proces.

Težkoatletski klub ob tej priložnosti čestita Anžetu Kosmaču za osvojitve prestižne lovorike in se mu hkrati zahvaljuje za športne maseže, ki jih zastoni opravi za celotno domžalsko ekipo.

Besedilo in fotografija: Valentin Orešek

V novo leto s še enim vrhunskim uspehom

Tik pred zaključkom redakcije smo iz TAK Domžale prejeli še tole razveseljivo novico: letos najboljši slovenski dvigovalec uteži, diplomirani kineziolog Anže Kosmač, je na tradicionalnem novoletnem turnirju v olimpijskem dviganju uteži v Celju dvignil v potegu 130 kilogramov, v sunku pa 145 kilogramov in s tem postavil državna rekorda. Z novim uspehom je tako samo potrdil, da je čisto zaslužen postal letos najboljši dvigovalec uteži v Sloveniji. Po tekmovanju, na katerem je z rezultati znova dokazal pravilno naravnost celoletnega truda in neverjeten osebni napredek, je povedal, da je novoletni turnir eden njegovih najljubših. V novo sezono, ki se začne kmalu po novem letu, bo mladi Trzinec tako stopil nadvse motivirano.

V novo leto z nizom odličnih uspehov

Potem ko Anžetu Lanišku v prejšnji zimi nikakor ni šlo po načrtih in željah, je ta odlični smučarski skakalec Smučarskoskakaškega kluba Mengeš zelo dobro odinil v novo sezono. Na uvodni ekipni preizkušnji v Visli, na kateri je Slovenija zasedla sedmo mesto, je bil najboljši član naše četverice, vidno vlogo pa je nato igral tudi na posamičnih tekmah, saj si je na vseh novembrskih preizkušnjah priskakal točke za svetovni pokal.

Na jugu Poljske je 22-letni Domžalčan za začetek pristal na 20. mestu, v Kuusamu pa je nato poletel še do desetega in do 21. mesta. Prejšnji mesec je tako sklenil s 47 točkami in je po uvodnih dveh postajah v skupni razvrstitvi na štirinajstem mestu, kar je lep obet pred bližajočim se prvim vrhuncem zime – znamenito novoletno turnejo štirih skakalnic v Oberstdorfu, Garmisch-Partenkirchnu, Inns-

brucku in Bischofshofnu.

Mlajši varovanci trenerjev Aleša Selaka in Luke Brneta so končali letošnjo tekmovalno sezono na plastični podlagi, in to že v drugi polovici oktobra, a so vadili na domačih skakalnicah v Zalokah pod Gobavico še skoraj tri tedne, potem pa so njihovi prizadevni starši skakalnice prekrili s filcem, ki bo zadržal morebitni zapadli sneg, da bodo lahko neustrašni orlič tu skakali tudi pozimi.

Med čakanjem na snežinke pa pridno krepijo telesno pripravljenost (ob ponedeljkih v telovadnici osnovne šole v Mengšu, ob sredah in petkih pa pri brunarici) in razvijajo motorične sposobnosti tudi z rolanjem.

Sicer pa sta za mengeškimi upi spet izjemno uspešna poletje in jesen. To dokazujejo tudi številna priznanja, ki so jih osvojili na tekmovanjih pod okriljem Smučarske zveze Slovenije. Med dečki, stari mi do 15 let, je Taj Ekart pristal v vseslovenskem pokalu na tretjem mestu, v konkurenci do 12 let sta Nik Bergant Smerajc in Tit Voranc Božič osvojila prvo oziroma tretje mesto, med deklicami do 11 let pa je bila Živa Andrić najboljša.

V končni razvrstitvi pokala gorenjske regije sta Nik Bergant Smerajc in Timo Šimnovec slavila dvojno zmago med dečki, stari mi do 12 let, v skupnem seštevku pa sta med najboljšo trojico končala tudi drugouvrščeni Alen Pestotnik (do 11 let) in tretjeuvrščeni Benjamin Bedrač (do 13 let).

Kdor bi se rad pridružil našim mladim skakalcem, je prsrčno vabljen vsak ponedeljek (ob 16.30) v telovadnico OŠ Mengeš, vse železne odgovore pa boste dobili tudi na telefonskih številkah 041/767-397 in 041/750-404.

Ob bližajočih se praznikih voščimo vsem bralkam in bralcem Odseva vesel božič in srečno novo leto 2019!

Miha Šimnovec, foto: Simon Tomažič

Šahovske novice

Minuli mesec smo bili šahovsko aktivni kar na treh frontah, zato je vsebina tega prispevka nekoliko bogatejša kot sicer.

Končalo se je nastopanje v 19. osrednjeslovenski ligi, takoj zatem je bi na vrsti turnir te lige v pospešenem šahu, vzporedno pa smo se borili še v zahodni skupini druge državne lige.

V super ligo smo prijavili dve ekipi, obe pod imenom sponzorja BUSCOTRADE. V šestih kolih je prva ekipa osvojila peto mesto, z 10,5 točke, druga ekipa pa je z devetimi točkami končala na sedmem (zadnjem) mestu. Najboljši so bili z naskokom šahisti ŠS Bor Dob, za njimi pa sta bili ekipi ŠK Komenda Popotnik in Klinični center.

Za prvo ekipo Buscotrade so nabirali točke Marko Coklin – 1 (iz dveh partij), Emil Lah – 1½ (3), Igor Rojs – 2 (2), Anže Borišek – 1½ (4), Stane Rijavec – ½ (1), Borut Bajec – 1 (3) in predsednik našega kluba Gregor Banfi – 2 (3). Za drugo ekipo so bili uspešni Blaž Abe – 2½ (4), Peter Krupenko – 2½ (4) in Dušan Leben – 2 (4). Slednja dva sta prejela srebrni medalji za igro na četrti deski oziroma kot rezerva.

V prvi ligi je Trzin predstavljalo moštvo z imenom sponzorja PECOS PUB in je ob koncu, po devetih kolih, s 15 točkami zasedlo 10. (predzadnje) mesto. Zmagali so šahisti ŠD Vrhnika pred ekipama ŠD Mengeš Trzin 1 in ŠD Domžale Tajfun. Za trzinsko bero točk so zaslužni Valentin Sašo Jančigaj z bilanco 3 točk v 5 partijah, Kostja Konvalinka 1 (5), Bojan Mihelič 3 (6), Mitja Mihelič 1 (1) in Franci Banko 4 (8), dobili pa smo še dve bronasti medalji med posamezniki – Valentin Sašo Jančigaj in Bojan Mihelič za uspehe na prvi oziroma tretji deski. Vendar so to po vrsti let naše žal najslabše uvrstitve na tem tekmovanju.

Drugi »paket« dogodkov je povezan z zaključnim turnirjem v pospešenem šahu, v katerem smo nekoliko ublažili razpoloženje po spodrsljajih v ligaškem tekmovanju. Letos nam je uspelo na turnir pripeljati kar štiri štiričlanske ekipe in tako bi že skoraj lahko govorili o klubskem prvenstvu. Naša najboljša zasedba, BUSCOTRADE 1, v postavi Marko Coklin, Igor Rojs, Anže Borišek in Dušan Leben, je osvojila pokal za tretje mesto, ekipa ŠK Trzin je bila peta, ekipa BUSCOTRADE 2 se je uvrstila na deseto mesto, igralci ŠK Trzin PECOS PUB pa so med 15 udeleženci zasedli enajsto mesto. Zmagali so igralci ŠS Bor Dob pred ŠK Komenda Popotnik.

Za najpomembnejše vsakoletno tekmovanje pa štejemo nastop v zahodni skupini druge državne lige. Tu smo se borili s sedmimi šestčlanskimi ekipami in zabeležili dve zmagi, dva neodločena izida in tri poraze, in to z naslednjimi nasprotniki:

ŠD Vrhnika : ŠK Trzin 1 : 5	ŠK Trzin : ŠK Ljubljana 1 : 5
ŠK Trzin : ŠD Radovljica 5 : 1	ŠK Trzin : ŠK Komenda 3 : 3
ŠD Matrika Stari trg : ŠK Trzin 3 : 3	ŠK Dolenjske Toplice : ŠK Trzin
ŠD Posočje : ŠK Trzin 4½ : 1½	3½ : 2½

Doseženo peto mesto je nekje v okviru pričakovanj in glede na rating igralcev tudi realno, čeprav bi v zadnjem kolu s pol točke več osvojili četrto mesto. Med Trzinci je dosegel najboljši rezultat Borut Bajec s štirimi zmagami iz prav toliko partij, preostale točke pa so prispevali Igor Rojs 1½ (5), Nesib Jukan 1½ (4), Anže Borišek 4½ (7), Peter Krupenko 2 (5), Dušan Leben 3½ (5), Gregor Banfi 1½ (3), Aleš Borštnik 1 (1), Andrej Grum ½ (3) in Kostja Konvalinka eno točko iz dveh partij.

Zmagala je ekipa ŠD Posočje pred šahisti iz Starega trga in ŠK Ljubljana.

Tako, letošnja tekmovanja so za nami in preostane nam le še, da si na novoletni večerji zaželim uspehov in zdravja v prihodnjem letu.

Enako želimo šahisti tudi vsem bralcem Odseva.

Besedilo in fotografija: Andrej Grum

Za dušo in telo

Čas za počitek

Vse je tiho,
mirno.
V naravi,
ki počiva.
Nič ne brsti,

ne žvrgoli,
vse spi.
Tiho
in mirno.

V blišču decembrskih luči nas vse prevečkrat odnese na številne obveznosti, ki so mnogokrat prijetne, a naše telo kljub temu kliče, komaj slišno, k počitku. V čarobnost tišine. V objem miru. Mu še znamo prisluhniti? Ga sploh še slišimo?

Predlagam vam, da si v decembru in januarju vzamete nekaj minut dnevo no za to, da se skrijete na varno, v svoj objem, svoje telo. V temo in počitek, kjer prižigate lučko navznoter, daleč stran od ponorelega sveta.

Potopite se v udoben položaj otroka: Iz položaja sede na petah se sklonite naprej. Čelo nežno spustite naprej, lahko se z njim, če ste dovolj gibčni, dotaknete tal. Sprostite mišice ramenskega obroča in rok. Dopustite telesu, da počiva. Zadihajate. Globoko, trebušno.

Z vsakim vdihom se treh napne, razširi, z izdihom se sprosti. Lahko se pokrijete s toplo odejo. Uživate. V tišini in miru. Počivajte. Tako, kot v zimskih dneh počiva narava. Tudi mi smo namreč še vedno del narave.

Petra Šuštar, foto: Osebni arhiv Petre Šuštar

Vabljeni na Petrine vadbe!

Petra Šuštar, vedoželjna profesorica športne vzgoje, učiteljica meditacije, voditeljica programov Abonma za dušo in telo in Moja velika čarovnija ter avtorica slikanice s pravljico meditacijo Smaragdni gozd želja in koledarja z vajami sproščanja za leto 2019 vodi v Trzinu tudi letos poseben program za dušo in telo, in sicer v prostorih studia Powerhouse Zavrl na Ljubljanski cesti 48, vsak torek od 18.30 do 19.45.

Več informacij in prijave na: www.pri5ri.si, petra@pri5ri.si

Zaveses – znova na pohodu

Zaveses so že dolgo okras naših domov. Pred leti tako zelo priljubljen in razširjen minimalistični slog jih je sicer skoraj opustil, zadnja leta pa so se vrnile v velikem slogu. Z izbiro pravih materialov, barv in vzorcev zaves in z izbiro ustreznih karnis damo z njimi ureditvi našega doma piko na i.

Na tržišču je na voljo ogromno zaves: dekorativne so, kot pove že njihovo ime, le za okras, s prosojnimi ohranimo v prostoru svetlobo, podnevi pa nas ščitijo pred radovednimi pogledi od zunaj.

Zelo priljubljene so zatemnitvene zaveses, tako imenovane zaveses black out, ki popolnoma zatemnijo prostor, in to tudi če niso temne barve. Izdelane so namreč iz posebnega materiala, ki ne prepušča svetlobe.

Če doma radi spreminjate dekoracijo, kot so blazine, pregrinjala in različni drugi dodatki, lahko istočasno (sezonsko, na primer) zamenjate tudi zaveses. In ker te niso več tako drage, kot so bile nekdaj, lahko z njimi pričarate v domu vedno novo vzdušje.

Podeželska romantika

Za belo podeželsko kuhinjo so najbolj primerne romantične zaveses, na primer čipkaste ali lanene s cvetličnim vzorcem. Obešene na leseno karniso ustvarjajo v harmoniji z opremo in dodatki večno priljubljen občutek podeželske romantike.

Preprosta domačnost

Stopnišče bo v trenutku delovalo prijetneje, če boste na okno obešili preproste bele zaveses, ki bodo še vedno puščale dovolj svetlobe, skupaj z dodatki in preprogo pa bodo stopnišče tako spremenile v del stanovanja in ne bo več samo suhoparen del hiše.

Funkcionalnost in dekorativnost z roko v roki

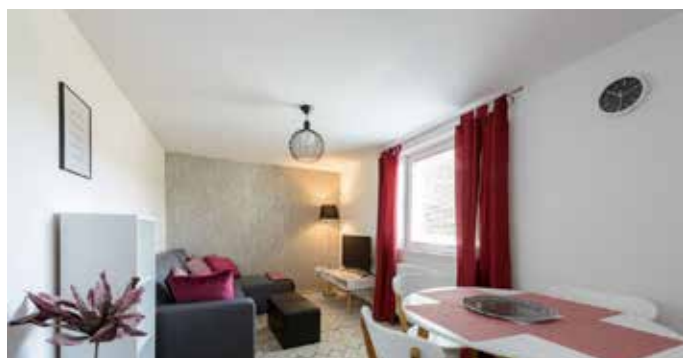
Garsonjera je prostor, v katerem so po navadi v enem prostoru združeni kuhinja, jedilnica in spalni del. Za tak prostor so zato primerne zatemnitvene zaveses, tudi zato, ker ga žaluzije ne zatemnijo vedno dovolj dobro. V garsonjeri z roza dodatki imajo bež zatemnitvene zaveses funkcionalno in hkrati tudi dekorativno vlogo.

Prosojna belina

Mala dnevna soba je v visokem pritličju, zato smo jo pred radovednimi pogledi zaščitili z belo prosojno zaveso. Ker pa je nameščena po vsej dolžini okna in tudi stene, prostor ob tem še optično poveča.

Rdeča za pogumne

Prikupna dnevna soba, opremljena v skandinavskem slogu, je bila na začetku nekoliko preveč asketska. Z dodatki rdeče in rožnate barve pa je postala prava lepota. Zato sem se odločila tudi za rdeče zaveses, ki so čudovit okras tega prostora.

Eleganca v črnem

Spalnica je prostor, ki potrebuje zatemnitvene roloje ali zaveses, zato sem v elegantno spalnico z oranžnimi poudarki dodala zatemnitvene zaveses črne barve. Čudovito se podajo v prostor, saj sta črni tudi postelja in stena za njo, hkrati pa prostor tudi popolnoma zatemnijo.

Besedilo: Marjetka Pajk, u. d. a. i,
foto: Osebni arhiv Marjetke Pajk

Prva polovica pretopla, druga po pričakovanjih

Meteorološka jesen oziroma trimesečje september–november je za nami in prvi podatki kažejo, da je bilo vreme v tem času zelo radodarno s toploto.

Za večino slovenskih krajev je bila letošnja jesen med desetimi najtoplejšimi v zadnjem stoletju, bila pa je tudi sorazmerno suha, posebej november, ki sicer velja – v našem delu Ljubljanske kotline, skupaj z junijem – za najbolj namočen mesec v letu. Letos smo namreč dobili novembra le dve tretjini pričakovanih padavin, a se ni zaradi tega seveda nihče preveč sekiral, saj smo z listopadom hitro zadovoljni, ko pa nam vremensko ponuja tako malo – samo da ni preveč dežja in celodnevne megle.

Povsem drugače pa je bilo večino minulega meseca pod oblaki, na trzinskem ozemlju, kjer so nam na plakatih najrazličnejših barv in formatov naravno ali prisilno smejoči se obrazi veliko obljubljali. Ste se minuli mesec zalotili pri tem, da pogosteje pogledujete navzgor, proti nebu? Seveda ne v iskanju lep(š)ega vremena ali vsemogočnega, temveč enostavno zato, ker je bilo »tu spodaj« vse tako polepljeno z volitvami. Te so zdaj za nami in (tudi) v Trzinu ni kaj dosti novega ... Pač, najmočnejša lista ima v občinskem svetu večino, kar po eni strani pomeni lagodnejše »vladanje«, po drugi pa, da tako ni več ovir za realizacijo predvolilnih obljub, torej bodočih projektov. Zato si lahko – podobno kot delamo ob spremljanju vremena – narišete preglednico z dvema stolpcema: v prvem naj bodo obljube, v drugega pa boste vnašali kljukice, da bomo lahko ob koncu mandata »obljubodajalce« spomnili na neizpolnjene.

V novembru manj sonca, a tudi manj padavin

A od predvolilnih obljub nazaj k vremenu! Tako, kot je veljalo za september in oktober, velja tudi za zadnji mesec meteorološke jeseni, november, ki je bil za 2 do skoraj 3 stopinje Celzija toplejši od povprečja, sonca in padavin pa je bilo nekaj manj od dolgoletnega povprečja. Le nekaj zadnjih novembrskih juter smo imeli temperature pod lediščem, sicer pa so bile večino meseca nad njim.

Tudi celotna jesen je bila po Sloveniji za okoli 2 stopinji Celzija toplejša od povprečja, količina padavin pa je bila večinoma podpovprečna. V enajstih mesecih letos je bila povprečna mesečna temperatura zraka le februarja in marca nižja od dolgoletnega povprečja, vse druge mesece pa je bila precej nad njim, sploh januarja in aprila, a je bila precej nadpovprečna tudi druge mesece. Na Triglavskem ledeniku, natančneje na

njegovem (pre)ostanku, so geografi zabeležili najtoplejšo talilno sezono (maj–oktober) po letu 1955, odkar imajo na voljo vremenske podatke z bližnje Kredarice. Kljub dobri predhodni snežni sezoni (v gorah je snežna sezona precej daljša od zime) je toplota poleti in tudi še v zgodnji jeseni vztrajno »lizala« stari sneg. Naj vas spomnimo še na nekaj: konec novembra je minilo tri leta, odkar deluje vremenska postaja OŠ Trzin (trzin.zevs.si), konec poletja pa so bile posodobljene spletne strani, ki zdaj ponujajo še več informacij kot prej, bolj podrobna in pregledna pa je tudi vremenska zgodovina, do katere pridete s klikom na podmeni Statistika. Vzdrževalci in razvijalci teh strani tudi v prihodnje ne bodo spali, zato brez skrbi – trzinske s(e)kirce bodo lahko tudi v prihodnje vedele, kakšna so oziroma bodo vremena na našem območju.

O sekir(i)cah še malo drugače

Za konec pa, v slogu dela imena te rubrike, še nekaj besed o sekir(i)cah. Sosedje »močvirniki« so nam ukradli, po imenu sodeč, naš domači šport – metanje sekire! Tega si lahko namreč po novem privoščite v Ljubljani, na Kajuhovi cesti, kajti poleg iger, ki ponujajo beg iz sob z navidezno resničnostjo (t. i. escape room), je zdaj postalo popularno še metanje majhne sekire – in v kar 90 odstotkih uspe ljudem dober met že v prvem poskusu. Ideja za to početje pa (žal/na srečo) ni trzinskega porekla, saj sta jo podjetnika našla pri ameriških kolegi, ki se – enako kot onadva – ukvarjajo s ponujanjem doživljajskih iger.

Skratka, sekire so postale neke vrste uspešnica – sekira pač očitno pritegne in razvname. A Trzinci se bomo raje držali domače, arheološke s(e)kirce, najdene v trzinskem kamnolomu.

Naj bo lepo – tako kot vreme!

Še malo in sneg bo pobelil tudi naše polje in gozd, pa čeprav je zadnje čase večinoma le prehodni obiskovalec. Podobno kot vreme bi se morali menjavati tudi vladarji. Pa čeprav pravimo, da se človek lepega vremena in siteda trebuha nikoli ne naveliča ...

Na vreme, na srečo, še ne moremo vplivati, na vladarje pač. Če torej niste zadovoljni z izidom letošnjih lokalnih volitev, boste lahko svoj glas za svojega favorita oddali spet čez štiri leta. In bo (tudi) vreme spet lepše. Enako kot tudi leto, ki prihaja in v katerem vam želimo ravno prav vsega in čim manj slabega, tudi vremena.

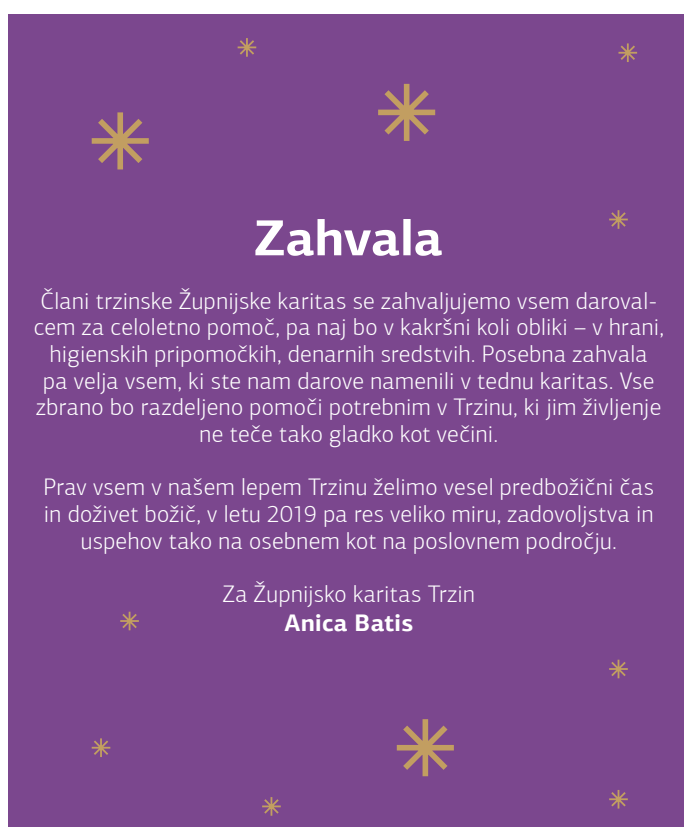
Besedilo in fotografija: Miha Pavšek

Pozno novembrsko popoldne, polepšano z obiskom bukovega gozda. Kar nekaj takih gozdov je tudi nad Trzinom.

Vremenska postaja OŠ Trzin november 2018			
Kazalec	Podatek	Datum/ Niz	Ura/ Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	8,3	1.–30. 11.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	18,7	12. 11.	14.14
Najnižja temperatura zraka (°C)	–3,4	29. 11.	7.25
Največji dnevni hod T zraka (razlika maks./min. T, v °C)	9,1 (9,8/0,7)	17. 11.	0.00–24.00
Število dni s padavinami > 0,2 (> 1 mm)	16 (10)	1.–30. 11.	mesec
Mesečna količina padavin (mm)	81,5	1.–30. 11.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	16,3	24. 11.	0.00–24.00
Letna količina padavin	985	1. 1.–30. 11.	enajstmesečje
Najvišja hitrost vetra (km/h) in njegova smer	30,6/JV	10. 11.	13.40
Število hladnih dni (najnižja dnevna T zraka ≤ 0 °C)	3	28.–30. 11.	mesec

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za november 2018; celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu trzin.zevs.si/summary.html (preglednica Letni in mesečni povzetki). Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

*Ko pomlad na vrt bo tvoj prišla,
in čakala da prideš ti,
usedla se bo na zelena tla
in jokala, ker te ni.*

Zahvala

14. novembra nas je v 91. letu zapustil naš dragi mož, oče,
dedek in pradedek

DARKO UČAKAR

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedam, sorodnikom, znancem, sodelavcem, prijateljem in vsem drugim za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Najlepša hvala gospodu župniku Boštjanu Gučku za lepo opravljen pogrebni obred. Iskrena zahvala tudi gospodu Jožetu Kosmaču za lep govor. Zahvaljujemo se tudi službi Vrbaničič za brežhibne pogrebne storitve ter pevcem in gasilcem. Posebna zahvala pa gre osebju Doma upokoјencev Mengeš za srčen sprejem ob njegovem prihodu v dom in za lepo pripravljeno slavlje ob 90. rojstnem dnevu. Zelo smo hvaležni tudi za brežhibno nego in čistočo in za prijaznost, ki so mu jo izkazovali vse do konca. Lepa hvala pa tudi dr. Kraševčevi za njeno naklonjenost in potrpežljivost v vseh teh letih.

Žalujoči: vsi njegovi

Društvo Pot srca vabi na regenerativno jogo

Kdaj:
v soboto, 22. decembra,
od 10.00 do 12.30

Regenerativna joga ponuja odlično priložnost, da se odklopimo od hitrega vsakdanjika in umirimo svoje misli in telo. Predznanje joge ni potrebno, saj položaje in uporabo pripomočkov prilagajamo udeležencem. Vsi pripomočki so v studiu, zato s seboj ne potrebujete ničesar.

Če vam termin ne ustreza ali si želite individualne obravnave, je mogoča tudi individualna ura regenerativne joge.

Zaradi omejenega števila mest so obvezne PRIJAVE, na drustvopotsrca@gmail.com ali www.potsrca.si. Prijava je veljavna s plačilom kotizacije. Kotizacija: 25 EUR

Informacije na www.potsrca.si ali na telefonski številki 041 821 401 (Mojca)

VABILO

Spoštovane Trzinke in Trzinci, vabljeni na občinski decembrski prireditvi.

V soboto, 22. decembra, ob 20. uri bo v Kulturnem domu prednovoletno druženje, namenjeno vsem občanom Trzina. Za zabavni program bo poskrbelo Kulturno-umetniško društvo Franc Kotar.

V sredo, 26. decembra, ob 19. uri pa bo v Kulturnem domu še proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti, s programom, ki ga bodo pripravili trzinski poustvarjalci.

Lepo vabljeni.
Župan Peter Ložar, l. r.

TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN

Ljubljanska cesta 12f, telefon 01 564 47 30, e-naslov info@td-trzin.si

OBVEŠČA ČLANE (stare in nove),
da bo društvo

V LETU 2019 PRAZNOVALO 20-LETNICO DELOVANJA

IN BO ZATO NAGRADILO ČLANE,
- ki so poravnali članarino za leto 2018 in
- ki bodo plačali članarino za leto 2019,

s polo majico turističnega društva kanja trzin.

AKTIVNOSTI DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŽERJAVČKI

V torek, 15. januarja 2019, ob 17.30 bo v avli Centra Ivana Hribarja odprta razstava slik iz peska mednarodno priznane slikarke Stanke Golob.

DRUGE AKTIVNOSTI

Nekatere društvene aktivnosti počivajo, nekaj pa jih je vendarle v teku:

- **Balinarji** balinajo v zimski ligi.
- **Strelci** vadijo streljanje z zračno puško na strelišču strelskega društva v trzinski osnovni šoli, ob ponedeljkih, od 17. do 18. ure.
- **Krožek ročnih spretnosti** se je to sezono preselil na Jefačnikovo domačijo – članice ustvarjajo ob četrtek, od 10.30 naprej.
- **Pevski zbor** – tudi pevci se zbirajo na Jefačnikovi domačiji, ob torkih, in prepevajo od 17.30 do 19. ure.
V svoje vrste še vedno vabijo tudi nove člane.

Vse, ki še niste včlanjeni v naše društvo, vabimo, da se včlanite po novem letu. Razlog so tako ugodnosti za imetnike članske izkaznice kot velik nabor društvenih dejavnosti. Še vedno pa pozivamo tudi, da se tisti, ki ste pripravljeni delati za društvo, prijavite kandidacijski komisiji. Kontaktna oseba je Franc Bardorfer, tel. 041 218 196.

Zoran Rink, predsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

INALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST
eu-skladi.si

Krekovo lokalno središče za severozahodno Ljubljansko urbano regijo –

KREKOVO SREDIŠČE

Predavanje
PRAZNOVANJE DRUŽINO POVEZUJE (dr. Jože Ramovš)
Za varstvo otrok bo poskrbljeno

Petek, 28.12.2018, od 16:30 do 17:30 ure

Projekt je namenjen prebivalcem naselij Komenda, Mengeš, Moste, Trzin in Vodice.

Namizna informacija Republike Slovenije in Evropske Unije iz Evropskega sklada za regionalni razvoj

Mednarodno strelsko tekmovanje
z zračnim orožjem

23. SKIRCA BORISA PATERNOSTA & TRZIN WALTHER CUP 2019

4.-6. JANUAR 2019

MENGEŠ

ŠPORTNI CENTER
HARMONIJA

SD TRZIN SLOVENIJA

Za več informacij obiščite
www.sdtrzin.com

Spremljajte nas
Facebook

TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN

Ljubljanska cesta 12 f, TRZIN

telefon 01 564 47 30

e-naslov info@td-trzin.si

VABI

NOVE PLESALCE V

FOLKLORNI SKUPINI TRZINKA

ČLANI in VETERANI

DEKLETA IN FANTJE, GOSPE IN GOSPODJE, V PARU ALI
SAMI, OD BLIZU ALI DALEČ!

ČE IMATE VESELJE DO PLESA IN PETJA IN VSAJ MALO
OBČUTKA ZA RITEM, SE PRIDRUŽITE

FOLKLORNI SKUPINI TURISTIČNEGA
DRUŠTVA KANJA TRZIN

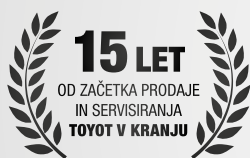

SALOMON
NEPREMIČNINE

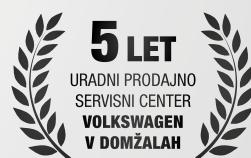
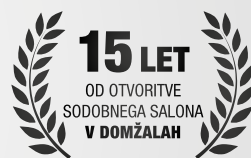
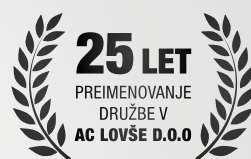

T: 01 620 87 00 M: 031 392 921
E: info@salomon-nepremicnine.si

www.salomon-nepremicnine.si

POMEMBNEJŠI JUBILEJI AVTO CENTRA LOVŠE

Avto Lovše d.o.o.

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil Volkswagen in Toyota.

www.aclovse.si

LOVŠE

TOYOTA

Domžale
Jarška cesta 11
01/ 777-77-77

Kranj
Cesta Staneta Žagarja 65b
04/ 777-77-77

www.lekarnaljubljana.si

Veljavnost od 29. 11. 2018 do 14. 1. 2019.

ZDRAVO

SRČNO
2019

izbrano iz kataloga ugodnosti

Podoba jabolka na prazničnih izdelkih je oblikovana v vzorcu slovenske oz. idrijske čipke. Uporabili smo ga na skodelici, izdelani v Steklarni Hrastnik ter na lični embalaži Prisrčnega čaja, Dnevne in Nočne kreme ter Mazila za ustnice, ki smo jih za vas pripravili v Galenskem laboratoriju Lekarne Ljubljana.

SKODELICA S POTISKOM ČIPKE

420 ml

redna cena: 6,99 €
cena s Kartico zvestobe

3,50 € + 5 **POPUST: 50%**

PRISRČNI ČAJ

40 g

redna cena: 3,50 €
cena s Kartico zvestobe

2,45 € + 3 **POPUST: 30%**

DARILNI PAKET, DNEVNA IN NOČNA KREMA

50 ml + 50 ml

redna cena: 10,78 €
cena s Kartico zvestobe

5,39 € + 5 **POPUST: 50%**

MAZILO ZA USTNICE

5 ml

redna cena: 2,54 €
cena s Kartico zvestobe

1,27 € + 2 **POPUST: 50%**

Za več informacij prelistajte nov **katalog ugodnosti** ali nas pokličite

na brezplačno telefonsko številko
080 71 17!

Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, v specializirani prodajalni LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 29. 11. 2018 do 14. 1. 2019 oz. do prodaje zalog.

LEKARNA LJUBLJANA